

GLASILO

delavcev organizacije združenega dela

trgovsko podjetje
za promet z industrijskimi
surovinami ter reprodukcijskim
in odpadnim blagom
s proizvodnimi obrati

dinos

61001 ljubljana, parmova 33

LJUBLJANA, JULIJ-AVGUST 1978

LETO XVII. ŠT. 77

Dva sindikalna kongresa

Bližnji slovenski sindikalni kongres bo nadaljevanje in poglobljanje tistih določb ustave in zakona o združenem delu, ki govorijo o tem, da mora delavec odločiti o pogojih in sadovih svojega dela.

OROŽJE ...

Osnutki dokumentov za 9. kongres Zveze sindikatov Slovenije so oblikovani predvsem tako, da bodo lahko PRAVO OROŽJE delavcev pri uveljavljanju njihovih pravic in dolžnosti. Gre za osnutek poročila o aktivnosti ZSS med 8. in 9. kongresom ZSS, za osnutek statuta ZSS in za sklepe, ki bi jih naj sprejeli na bližnjem kongresu.

AKCIJA ...

Jasno opredeljenim nalogam, ki so bile sprejete na partijskih kongresih MORA SLEDITI AKCIJA. In kje naj akcija rodi boljše sadove kot med delavci? Najboljša prilika za uresničevanje nalog partijskih kongresov so dobre priprave na 9. kongres Zveze sindikatov Slovenije in 8. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije.

Nadaljevanje na 2. str.

POLLETNI REZULTATI POSLOVANJA

LETOŠNJE PRVO POLLETJE SMO ZAKLJUČILI Z DOBRIMI POSLOVNI MI REZULTATI. DOSEGLI SMO PLAN 100,2% PO KOLIČINI IN GA ZA 5,7% PRESEGLI PO VREDNOSTI TER HKRATI PRODALI ZA 4,78% VEČ, KOT LETA 1977 PO KOLIČINI. V DELOVNI ORGANIZACIJI SMO USTVARILI ZA 16,83% VEČ CELOTNEGA PRIHODKA.

Letos poslujemo v novi samoupravni organiziranosti, zato nam nekateri podatki za posamezna obračunska obdobja manjkajo. Letne podatke za 1977 zato razdelimo po tromesečjih in z njimi primerjamo rezultate poslovanja posameznih TOZD.

Zgornji obseg osebnih dohodkov smo izračunavali za vsak TOZD posebej po določilih samoupravnega sporazuma za dejavnost tr-

govine SRS in uporabo statističnih podatkov, ki nam jih pošilja skupna komisija za ta sporazum vsako tromesečje.

Novost pri tem tromesečju je, da ima dejavnost industrijskih odpadnih surovin zvišano stopnjo normalnega poslovnega uspeha — akumulativnosti od prejšnje 4,47 odstotka, ki je veljal za vse panoge, na novih 11,5 odstotka, od uporabljenih poslovnih sredstev, ki velja za našo panogo. Doslej se nam je zdela prenizka, zdaj pa je za našo TOZD RTO ta minimum, kar trd oreh. Da ne bi imeli s tem ob vsakem obračunskem obdobju skrbi, bo treba nekaj storiti.

Z upoštevanjem resolucijskih načel, da naj osebna in skupna poraba za 10 odstotkov počasneje raste kot dohodek na delavca, smo oblikovali zgornji obseg osebnih dohodkov v TOZD POS. Zaradi ugodnih poslovnih rezultatov in razmeroma nizkih mesečnih akontacij osebnih dohodkov, pa je ostanek OD za razdelitev v delovni organizaciji razmeroma visok in so ga veseli vsi delavci, ker so ga pričakovali.

Povprečni osebni dohodek v delovni organizaciji bo po izplačilu razlik, 6.348,00 din mesečno, kar bo v povprečju trgovinskih organizacij občine Ljubljana Bežigrad.

Realizacija v blagovnem prometu TOZD Predelava odpadnih surovin je bila v prvem četrtletju v skladu z možnostmi, ki veljajo za zimske mesece. Razen tega je bilo tudi precej težav pri odpremi pripravljenih odpadnih surovin in to predvsem pri prodaji jeklenih odpadkov Združenju slovenskih železarn. Tako je bila odprema železa prisilno zmanjšana, kar precej vpliva na količinsko in vrednostno realizacijo. V mesecu marcu so začele železarne prevzemati neomejeno.

Vremenske prilike so se izboljšale in so vplivale na povečano pro-

izvodnost. Do delnega zastoja pa je kljub temu prišlo v mesecu maju, zaradi manjšega števila delovnih dni in ponovno neugodnih vremenskih razmer. Strokovni svet TOZD je mesečno na svojih sejah ugotavljal stanje realizacije in vzroke delnega izpada do konca meseca maja.

Akcijski pristop k odpremi pripravljenih odpadnih surovin v mesecu juniju, ko smo dosegli fakturirano realizacijo v višini 47.056.794 din in presegli za 40 odstotkov mesečni plan, je pomenil izpolnitev polletnih planskih predvidevanj in odličnih uspeh.

V zadnjem mesecu tega obdobja smo lahko odpremili vse pripravljene količine blaga, razen tega pa smo imeli že izvozna dovoljenja za železne ostružke in druge vrste odpadnih surovin. Tako smo lahko v polni meri zadovoljili poslovne stranke z naročenimi količinami.

Poslovalnica Koper kljub intenzivni pomoči vodstva TOZD POS še ni uspela odpraviti vseh slabosti, ki izvirajo še iz I. tromesečja letos in prej. Potrebno bi bilo z akcijo pomoči in s sanacijskim programom nadaljevati z nezmanjšano intenzivnostjo. Da bi kolektiv lahko obnovil elan za delo in da bi ob velikih izplačilih razlik osebnih dohodkov v drugih poslovalnicah tudi on nekaj dobil sta delavski svet TOZD in zbor delavcev sprejela sklep da 12 odstotno minimalno akumulacijo, ki jo mora ustvariti vsaka poslovalnica, v Kopr u ustvari do konca leta 1978 in da bi ob I. polletju 1978 zadostovala 7,5 odstotka. Tako bi lahko izplačali del sredstev za osebne dohodke v višini 23.615,80 din.

Rezultati poslovanja v TOZD regeneracija tekstilnih odpadkov so nekoliko slabši od I. tromesečja letos. Količina prodaje je v primerjavi z letom 1977 za 5 odstotkov manjša, plan količine pa ni dosežen celo za 9,6 odstotka. Vendar pa je bil plan celotnega prihodka presežen za 5 odstotkov, kar je bilo celo za 13,4 odstotka več kot leta 1977.

Tudi dohodek in čisti dohodek sta višja od preteklega leta in planiranega.

Vzrokov za manjši količinski promet je več. Večja interna realizacija v letošnjem letu med obratoma je bila v prejšnjih beležena kot eksterna. Toda prav zato je celotni prihodek kot rezultat boljših medsebojnih povezav večji. Pridobitev še enega stroja v TO Bohovi bo v prihodnje pove-

Nadaljevanje s 1. str.

IZ LASTNIH OCEN...

V razpravah o kongresnih dokumentih morajo sindikalne organizacije izhajati IZ LASTNIH OCEN DELOVANJA in aktivnosti. Opre deliti morajo svoj odnos do prihodnjih nalog, tistih, ki jih bo sindikat organiziral in razvijal. Takšna usmeritev bo omogočila konkretno delovanje pri razreševanju najbolj aktualnih vprašanj.

VSAK DAN...

Aktivnost sindikatov v pripravah na 9. kongres ZSS in 8. kongres ZSJ mora biti povezana Z VSAKODNEVNO AKTIVNOSTJO in uresničevanjem nalog, opredeljenih v že sprejetih programih.

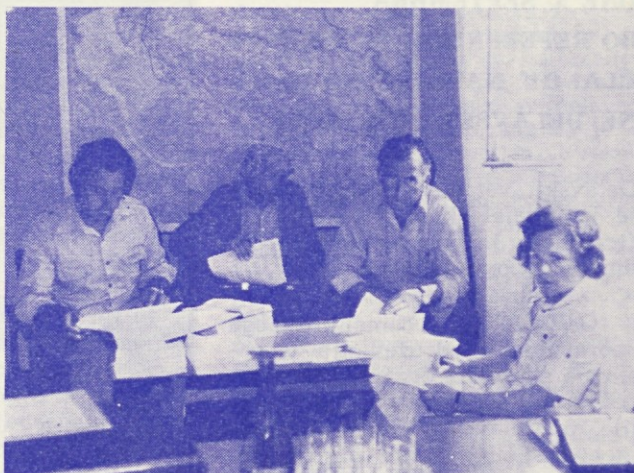
DELA VCI...

Z javno razpravo o dokumentih 9. kongresa ZSS in 8. kongresa ZSJ želimo vajo vključiti ČIMVEČ DELAVCEV iz osnovnih organizacij zveze sindikatov. S svojo aktivnostjo in predlogi naj prispevajo k oblikovanju kongresnih sklepov, ki bodo podlaga za njihovo nadaljnjo aktivnost.

S. K.

V petek, 28. julija 1978 so se v prostorih delovne skupnosti DO DINOS zbrali vsi delavci, ki so bili določeni, da bodo razlagali rezultate poslovanja v I. polletju, na zborih delavcev obeh TOZD. Po uvodu direktorja DO, Vladimira Kralja sta podatke o poslovanju tolmačila Stane Mancini, vodja področja za poslovno organizacijo in računovodstvo in Justina Tekavec, vodja računovodstva. Udeleženci seminarja so prejeli tudi gradivo za zbere delavcev.

čal količinski promet. Zmanjšanje oseb na delu za 10 odstotkov je imelo prav tako vpliv na količinsko realizacijo.

Tekstilni obrat v Ljubljani vedno težje dosega višino potrebnega dohodka, ker stroški poslovanja in sortiranja nenehno rastejo, cene pa ostajajo nespremenjene. Izsortirani izdelki tega obrata imajo plasman večinoma v izvozu, ker domača industrija potrebuje le del tega proizvodnega programa. Če bi se trenutno preusmerili v večje preskrbovanje industrije s čistilnimi krpami in bombaževino, bi bil prihodek boljši. Blaga za pravo čistilnih krp na domačem tržišču primanjkuje, uvoz pa je pod RK. Napore našega nadaljnega dela bo potrebno usmeriti bolj v

pridobivanje tovrstnega blaga iz novih virov in pri uvedbi druge izmene pri proizvodnji čistilne bombaževine v TO Bohovi.

Celotni prihodek v tej TOZD bi bil lahko še boljši, če bi bila plačana vsa realizacija. Predvsem je to problem pri izvozu.

Smernice gospodarjenja v tem letu, ki smo si jih postavili na razširjeni sindikalni konferenci dne 22. 2. 1978, smo v I. polletju dobro uresničevali. Tako in še bolj dosledno se je potrebno boriti za doseganje planskih ciljev tudi v prihodnje.

Stane Mancini

9. KONGRES ZSS

BO V MARIBORU

OD 25. DO 26.

OKTOBRA 1978.

8. KONGRES ZSJ

BO V BEOGRADU

OD 21. DO 23.

NOVEMBRA 1978.

METIS RIJEKA JE PROSLAVILA 30-LETNICO

Dne 19. junija je delovna organizacija »Metis« Rijeka praznovala 30-letnico svojega dela. Ob ustanovitvi se je delovna organizacija imenovala OTPAD Rijeka, pozneje se je preimenovala v »Metalpromet« Rijeka, ob spojitvi s »Surovino« Maribor — TOZD Matulji pa se je nova delovna organizacija preimenovala v »Metis« Rijeka (METAlpromet In Surovina).

Na jubilejno proslavo je DS »Metis« povabil številne dolgoletne poslovne prijatelje. Predsednik DS je v poročilu o 30-letnem delu obširno orisal razvojno pot, probleme z mehanizacijo in napore kolektiva, da je uspešno izpolnil vse naloge, ki mu jih postavlja naša družba.

Z direktorjem, tovarišem Kraljem, sva imela tedaj krajše poslovne razgovore z vodilnimi delavci. Ugotovili smo, da obstajajo možnosti uspešnega sodelovanja na raznih področjih. Dogovorili smo se, da se bo proslave dneva Ljubljancev na Reki udeležila delegacija naše delovne organizacije s predstavniki sindikata, ZK in mladine. Ob tem srečanju naj bi si izmenjali izkušnje in se dogovarjali o oblikah trajnejšega sodelovanja...

Danilo Jančič

ko je v 79. členu določeno, da šteje samoupravna delavska kontrola 5 članov in da izvoli vsaka TOZD po 2 člana in delovna skupnost enega člana.

Delavski svet DINOS-TOZD Priprava odpadnih surovin pa je na svoji seji sprejel sklep, da se razpišejo nadomestne volitve za delegate delavskega sveta in sicer dva. Poslovalnica DINOS Ljubljana z odhodom Slavka TROPE nima nobenega člana v DS. S tem je torej nastal razlog, da je treba razpisati nadomestne volitve. Ker je že pred tem prenehal v isti delovni enoti mandat še enemu delegatu je nastala potreba po izvolitvi dveh delegatov.

Volitve morajo biti v celotni temeljni organizaciji s tem, da kandidate predlaga samo sindikalna organizacija za poslovalnico Ljubljana.

T. P.

DNE 5. SEPTEMBRA

BO REFERENDUM IN VOLITVE ČLANOV NAŠE SAMOUPRAVNE DELAVSKE KONTROLE

Delavski svet delovne organizacije je sprejel sklep o razpisu referendumu in volitev. Na referendumu se bomo odločali:

— O sprejemu samoupravnega sporazuma o združevanju v poslovno skupnost organizacij združenega dela Jugoslavije za zbiranje, predelavo, dodelavo in promet s sekundarnimi surovinami »INOT« Beograd. Predlog samoupravnega sporazuma je bil objavljen kot posebna priloga časopisa »Sekundarne sirovine« v juljski številki.

— Predlog statuta delovne organizacije DINOS Ljubljana. Ta je bil v javni obravnavi že v mesecu juniju. Pripomb do sedaj še ni bilo, čeprav je treba nekatera določila spremeniti. Predlog bo dopolnjen.

— Odločali bomo tudi o spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o temeljih plana. Gre namreč za nekatere spremembe, kjer je potrebno spremeniti namembnost sredstev za investicije in drugo.

Istočasno bomo volili tudi člane samoupravne delavske kontrole na ravni delovne organizacije.

Način volitev je določen v samoupravnem sporazumu o združevanju v delovno organizacijo. Ta-

SADOVI BRATSKEGA SREČANJA NA REKI

Začetno navdušenje občanov Ljubljane in Reke nad tem, da je sploh prišlo do tako prisrčnih stikov med obema bratskima mestoma, prehaja vse bolj na realna tla, na trezno premišljena dejanja. Takšna dejanja že rodijo sadove sodelovanja, medsebojne odvisnosti in solidarnosti na podlagi dela in sredstev, edine perspektive lepše prihodnosti.

Verjetno je na letošnjem srečanju občanov Ljubljane na Reki iz občine Ljubljana Bežigrad le delovni organizaciji Dinos uspelo skleniti svojevrstni dogovor s podobno delovno organizacijo na Reki, z METIS.

Predstavnike Dinos je na srečanje na Reki povabil kolektiv Metisa. Srečanje je bilo tako prisrčno, da je rodilo veliko metro medsebojnega zaupanja in se je sprevrglo v trezno razmišljanje o tesnem poslovnem sodelovanju. Sprejeli so in kasneje pismeno potrdili namanj deset zaključkov s področja poslovnega, kulturnega in športnega sodelovanja.

Med najpomembnejšimi sklepi, ki naj pripeljejo do združevanja dela in sredstev, je dogovor o ugotavljanju možnosti o poslovnem sodelovanju z Dinosovo poslovalnico v Novem mestu, o uvozu in izvozu, ki ga bo za Metis opravljal Dinos, o poslovnem sodelovanju na področju regeneracije tekstilnih odpadkov ter o sodelovanju pri prodaji predelanih odpadnih surovin Torpedu in Vulkanu na Reki oziroma Litostroju in Titanu v Ljubljani in Kamniku.

Med prav tako pomembne sklepe spadajo zaključki, ki v bistvu pomenijo medsebojno pomoč pri izobraževanju. Gre za izmenjavo normativnih aktov in strokovnih organizacijskih ter tehničnih opravil oz. navodil in pripomočkov. Seveda si bosta podjetji izmenjavali tudi svoja Glasila, vsako leto pa bosta priredili kulturno in športno srečanje kot uvod v zvezne delavske igre podjetij za predelavo odpadnih surovin. Letos bo to srečanje meseca septembra v Savudriji, kjer ima Dinos svojo počitniško kolonijo. Tudi vsakoletna izmenjava določene števila počitniških kapacitet je med sklepi tega srečanja.

Pri Dinosu so prav gotovo upravičeno zadovoljni, ker so na Reki našli poslovnega prijatelja, ki mu lahko zaupajo in, ki zaupa njim. Njihovo dosedanje sodelovanje ni obremenjeno z nepravilnostmi in nezadovoljstvom, ki je največkrat posledica tega, da se govori eno, dela pa drugo.

Stane Koman

PREDSTAVLJAMO VAM POSLOVALNICO MARIBOR

V Maribor sva se odpravila z Danilom Jančičem. To je bila ob enem priložnost za prijeten razgovor o problemih, uspehih in perspektivi delovne organizacije Dinos. Dan, ki sva si ga izbrala za obisk v Mariboru, je bil edini v tistem tednu, ko oba nisva imela drugih neodložljivih obveznosti. Kakor je bilo to za naju ugodno, pa ni bilo dobro zato, ker na poslovalnici nisva dobila poslovodje Ivana Kušarja. Prav ta dan je bil odsoten, res pa je, da ni vedel za najin obisk.

V Maribor na poslovalnico sva prišla okrog 9. ure zjutraj. Vstopila sva v pisarno, kjer delata tovarišici Karolina Senčar in Anica Zupan. Zelo prijazno sta naju sprejeli in omogočili delo. Za njuno prijaznost, za dobro kavico, s katero sta naju postregli, iskrena hvala.

Se dve tri besede o prvem vtisu, ko prideš v poslovalnico. Že pred vhomom so naložene odpisane avtobusne karoserije, visoko v zrak. Na levi strani pred garažami je lep počiščen prostor, na desni pa lep vrt z upravnim poslopjem. Od tu naprej so velike — prevelike — skladišnice razsutega odpadnega blaga, le na desni je precej repromateriala. Vhod v skladiščne prostore poslovalnice v Mariboru čuva varnostnik. Tako se zdaj reče čuvaju oziroma vratarju, ki je član delovnega kolektiva Invalidskega podjetja »Bodočnost« v Mariboru. Z njim sem izmenjal nekaj besed. Varnostno službo opravlja 12 ur, enkrat podnevi, drugič ponoči. Trenutno težko opravlja svoje delo, ker ga je nedavno podrli avto, pa še ni povsem prišel k sebi. Živci trpijo, pravi, in hitro postane nervozen.

Od »vratarja« sem šel v jedilnico poslovalnice. Čista je in prostorna. Pred leti je bilo tu skladišče upo-

rabnega blaga. V takih jedilnicah sem nekajkrat videl razstavo rish

Nežka LOZINŠEK, snažilka

Varnostnik pri vходу v mariborsko poslovalnico

Ivan KUŠAR, poslovodja

slikarjev amaterjev. Tudi ta je primerna za takšne razstave.

Pristopil sem kar k prvemu, ki je že pomalical in ga vprašal, kako je zadovoljen s toplim obrokom. To je bil Franc ŽURAN. Odgovoril mi je, da je obrok takšen, da je za malico dovolj. Žuran dela pri nas že 28. leto. Ves čas je skladišni delavec. Drugi, ki sem ga vprašal, če je s toplim obrokom zadovoljen, je rekel: kolikor toliko že. To je bil Bogomir KREL, šofer kamiona kontejnerja. Leto dni je, odkar je pri nas.

Valentin MIHEV je skladišni delavec — spremljevalec šoferja. Pri nas je šele 3 mesece. Na vprašanje, kako je pri nas, je odgovoril, da je pač delati treba povsod. Za toplo malico je povedal, da je, če mu paše, sicer pa je veliko na terenu in malica drugje.

Potem je v jedilnico stopila Nežka LOZINŠEK, ki skrbi za čistočo upravnih prostorov poslovalnice in za razdeljevanje hrane v jedilnici. Pri nas bo kmalu 20 let. Povedala je, da tople obroke pripravlja in pripelje mariborsko podjetje »Samopostrežba«, ona pa jih porazdeli v skodelice in prinaša na mizo. Tisti teden se jih je v jedilnici hranilo 26, ponavadi pa jih je 30. Zdaj so nekateri na dopustu. O številu delavcev, interesentov za topli obrok, vodi evidenco Erika DVORŠAK, ki enkrat na teden sporoči »Samopostrežbi«, koliko obrokov naj pripeljejo vsak dan.

Dnevne izbire tople malice ni, je pa vsak dan kaj drugega. Mesečni program oz. jedilnik sporoči »Samopostrežba«. Dne 18. julija, ko sem bil tam, je bila za malico kislja juha, kos kruha in krof. En obrok stane 15.—din. Delavci ga plačajo z blokom oziroma listkom iz bloka. »Samopostrežba« pa pošilja račune poslovalnici vsakih 10 dni.

Pri razgovoru v jedilnici je bil navzoč tudi Andrej VADLJA, ki je, kot sta mi povedali tovarišici Senčarjeva in Zupanova, namestnik to-

Nadaljevanje na 6. str.

Nadaljevanje s 5. str.

variša Kušarja. V eni izmed pisarn sem potem z njim začel razgovor o delu in problemih poslovalnice. Na moja prva vprašanja je takole odgovoril:

Pišem se VADLJA Andrej, tu sem skladiščnik. Razporejам delo, naročam vagone, napišem odpravne in tovarne liste, obračunam avtopark in potne naloge. Skrbim za sprejem in odpremo blaga itd.

Ali niste tudi pomočnik tovariša Kušarja, vprašam?

To sem zaradi podpisa virmanov oziroma čekov. Sem sopodpisnik.

Kako pa vam piše na odločbi? vztrajam.

Nimam opisa delovnega mesta, se izvija in začne razlagati, kakaj je opis delovnega mesta oziroma opis dela, delovnih dolžnosti — opravil, važen. Ne vem ali je hotel s takšno razlago prikriti svojo skromnost ali kaj.

Andrej VADLJA, skladiščnik

Vadlja je pri nas že skoraj 30 let. Novembra meseca letos bo slavil ta delovni jubilej. Z družino živi v Čakovcu, kjer si je napravil hišo. Domov se vozi ob koncu tedna, sicer pa stanuje v Mariboru, v Dinosovi samski stanovanjski hiši, v Češki ulici št. 1.

Vadlja ima dva otroka. Sin Vlado je prišel od vojakov in je zaposlen v trgovini, hčerka Marija pa bo šla sedaj v srednjo strokovno šolo, ki je na Hrvaškem zamenjala gimnazijo. Žena Frančiška gospodinja doma. Ko sem se pozdravil z Andrejem, sem bil zelo vesel ponovnega snidenja z njim, saj imam nanj lepe spomine. Bil je vedno dober, pošten, pravičen delavec in samoupravljavec. Pri njem je vedno prevladoval optimizem, dobra volja, čeprav se je rad hudoval zaradi napak, ki jih nikoli ne zmanjka.

Pogled na del skladišča

To pot pa ga skoraj ne bi prepoznal. Hudoval se je še bolj kot sem se ga spominjal, optimizma pa nikjer. Bila ga je ena sama kritika. Prav zato sem ga posebej prosil, da naj pove, koliko je mariborska Dinosova enota napredovala v 30 letih, to je od začetka, ker je tudi on od začetka zraven. Čujte, je rekel, v zvezi z delom je sprememba velika. Včasih so bile naše glavno delovno orodje vile, lopate. Danes nakladamo in razkladamo strojno, z dvigali.

Kako ste strojno opremljeni? posežem vmes.

Imamo 6-tonskega viličarja, imamo samohodni nakladalec MAC 20, ki je že amortiziran, imamo stiskalnico RIKO, ki trenutno zaradi večje okvare njenega dvigala stoji, in imamo MAMUT škarje, ki so že nekolikokrat amortizirane, pa bolj trgajo kot režejo.

Koliko pa imate transportnih vozil?

Imamo 3 kamione — kontejnerje, 3 navadne kamione, 1 kombi in 1 osebni avto, pravkar pa smo dobili še nov kamion z RIKO dvigalom. Potem sem Andreja vprašal, če je zadovoljen z delom. V odgovor mi je omenil osebne dohodke in povedal, da ne more biti govora o tem, da z njimi ne bi bil zadovoljen.

Kaj pa je največji problem mariborskega skladišča oziroma poslovalnice? sem spraševal naprej.

Problemov je več, je odgovoril. Stiskalnica ne dela, pločevine pa toliko, da se ne vidimo iz nje. RIKO stiskalnica pa je tudi premalo preizkušena in zato nevarna. Človek ne ve, če bo zdrav odšel z dela. Tu imamo ogromno karoserij, ki bi jih morali zrezati na drobne kose, da bi bili uporabni za RIKO stiskalnico. Rezanje karoserij na tako majhne kose pa je prvič predrago, drugič pa

nam je rezanje karoserij zabranjeno. Bližnji stanovalci so se pritožili. Z avtogenim rezanjem se v karoserijah vžge barva, guma, plastika, tekstil, in to smrdi. Sploh ne vem, je potarnal, kaj in kako naj delamo, da bomo zaslužili takšne osebne dohodke, kakršne imamo.

In kakšna je perspektiva poslovalnice?

To naj vam pove tovariš poslovodja, se je odgovoru izognil, očitno nerazpoloženi Andrej, ki nikakor ne more preboleti, da se mu je pred dnevi delavec na nakladalcu RIKO stiskalnice ponesrečil, ker se je zlomila glavna os nakladalca.

Povejte mi, tovariš Vadlja, še to, koliko delavcev dela v skladišču in kakšna je delovna disciplina?

Po spisku nas je 38. Pet jih je na dopustu, pet pa na bolniški. Glede discipline je zopet odgovoril indirektno. Po njegovem mišljenju je disciplina dela odvisna od tega, ali prihaja delavec na delo z veseljem ali s strahom, da se mu bo kaj zgodilo.

Moral sem biti bolj konkreten, zato sem ga vprašal, če se on z delavci in delavci med seboj razumejo.

Na to vprašanje je odgovoril pozitivno, potem pa je pokritiziral železarne, ki so glede kvalitete postale strašno izbirčne. Zahtevajo le kvalitetno blago, mi pa jim ga z našo mehanizacijo ne moremo pripraviti, je skoraj obupal.

Potem je nakazal problem odprtega skladiščnega prostora, ki ga jim je zmanjkalo. Recimo, je rekel, da nas zdajle pokliče avtoprevozniško podjetje in reče, naj jim odpeljemo 20 odpisanih avtobusov! Nimamo jih kam dati, si je sam odgovoril, pa še rezati jih ne smemo. Ne veste, kako to gori!

Z Andrejem Vadljo sva končala razgovor, na vrsti pa je bil Anton LEBER, šofer. Pri Dinosu je od leta 1961. Bil je prvi šofer, ki je pri Dinosu in sploh v naši branži začel voziti kamion — kontejner.

Mariborska poslovalnica se je namreč prva ojunčila in sprejela kontejnerje v svoj vozni park. Skoraj dve leti so bili naši poslovojnje proti kontejnerjem. češ, da z njimi ne bomo ničesar pridobili.

No, danes, je dejal tovariš Leber, pa si našega poslovanja brez kontejnerjev sploh ne moremo zamisliti.

In kaj vozite sedaj, sem ga vprašal.

Prav te dni sem dobil popolnoma nov kamion — kiper, proizvodnje TAM z nakladalцем RIKO, ki je med kabino in kesonom. Šele drugi dan ga vozim in se še uvajam pri delu. Imam vtis, da bo to dobra kombinacija, samo zdaj nakladalna naprava še ni utečena.

Ali tudi vas tarejo kakšni problemi, sem ga vprašal, čeprav sem bil vesel, ker je o svojem delu govoril z optimizmom.

Pri delu nimam problemov, moj problem je stanovanjsko vprašanje, je odgovoril. Sedem let sem živel sam, zdaj pa sem se zopet poročil. Imam sina Antona, eno leto in pol starega in je enosobno stanovanje brez sanitarij, oz. s skupnim straniščem, postalo pretesno.

Moja želja je, da mi Dinos pomaga priti do večjega stanovanja. Prošnjo sem vložil, pravzaprav imam prošnjo vloženo že veliko let, toda dokler sem bil sam, nisem vztrajal pri rešitvi. Mislim, da v mariborski poslovalnici ni nobenega delavca, ki bi imel tako velik problem s stanovanjem, kot ga imam jaz.

Tovariš Leber pa je tudi predsednik osnovne sindikalne organizacije poslovalnice v Mariboru in sicer že tretje leto. Lansko leto bi pravzaprav morali voliti novega predsednika pa niso imeli volilne konferen-

Anton LEBER, šofer

Novi TAM z nakladalцем RIKO

ce, temveč samo delovno. Po novem pa je mandat 4 leta in tako bo imel to funkcijo, če bo vse v redu, še 4 leta. Tako mi je razlagal, čeprav je priznal, da sam točno ne ve, kako pravzaprav bo.

O tem, če je dober predsednik, je takole razmišljal: Če smo vsi člani sindikata dobri sindikalisti, potem je tudi predsednik dober in obratno...

V odboru osnovne organizacije sindikata je 7 članov. Organizirali so že sindikalni izlet, ki se ga je udeležilo 23 članov, medtem ko je v Mariboru vseh članov sindikata 38.

To mu ni všeč, ta abstenenca namreč. Izlet so priredili v Kumrovec, kjer so si ogledali Titovo rojstno hišo in Dom borcev in mladine, nato pa so šli še na ogled veličastnega spomenika Matiji Gubcu.

Vsi udeleženci izleta so bili zelo zadovoljni, je rekel, nekateri od tistih, ki niso šli z nami, so pa kritizirali. Tudi to Leberju ni bilo všeč, čeprav se zaveda, da se vsem ne da nikoli ustreči.

Vas je izlet veliko stal?

Vseh računov še nimamo. Ko jih bomo dobili, jih bomo poslali v Ljubljano, zaradi plačila. Sedaj sem ne dobivamo več dotacij. Veliko ne bo, vožnja, kosilo in večerja.

Kdaj pa ste imeli kakšen sestanek odbora ali celotne organizacije?

Od zadnjega sestanka odbora bo menda 3 ali 4 tedne, ko smo obravnavali prošnje o stanovanjskih kreditih. Mislim, da jih je bilo 8. Večkrat pa smo imeli zbor celotnega kolektiva. Obravnavali smo delitev dohodka in norme oziroma delovne naloge. Sindikalni sestanek smo imeli lani, ko smo obravnavali predlog o delu v soboto, v okviru akcije solidarnosti.

Kdo vam pomaga pri opravljanju funkcije predsednika osnovne organizacije sindikata?

Vadlja in Kušar. Sam se niti ne počutim sposobnega za predsednika. Jaz pravim tako, če bi bil tako sposoben kot mora biti predsednik neke organizacije, potem tudi šofer ne bi bil.

Vsekakor duhovita pripomba oziroma primerjava, ki pa si jo naj vsak bralec sam komentira.

Peter URŠIČ, komercialist

Naslednji moj sogovornik je bil Peter URŠIČ, komercialist poslovalnice Maribor. Pri nas je tretje leto. Prej je bil pri Jeklotehni, TOZD Trasom Maribor, kjer je bil orodjar. Končuje, oziroma praktično je že končal srednjo ekonomsko šolo v Mariboru.

Tovariš Uršič je imel pred prihodom v Dinos delno predstavo o našem Nadaljevanje na 8. str.

Nadaljevanje s 7. strani delu in sicer zato, ker je bil kovinar. Poslovanje samo pa mu je bilo novo.

Petra Uršiča sem med drugim tudi vprašal, katero področje obdeluje kot komercialist. Dobil sem naslednji odgovor: Imam celotno mariborsko območje, saj si ga s Karlom Jelenom, ki je tudi komercialist, ne deliva, razen sedaj, ko on zaradi bolezni dela samo 4 ure na dan. Obiskujem naše stranke in rešujem eventualne probleme. V manjši meri delam tudi na nabavi in prodaji repromateriala, sicer pa na tem dela v glavnem tovariš Kušar.

V kakšni obliki se v Mariboru pojavlja konkurenca, je bilo moje naslednje vprašanje.

Po moji oceni se pojavlja v nelojalni obliki, je odgovoril. V nadaljevanju je razložil, kakšne so posledice ponujanja višjih odkupnih cen.

Imate letne pogodbe za odkup odpadnega blaga?

Imamo, skoraj z vsemi poslovnimi strankami, seveda pa pride tudi do enkratnih, včasih tudi zelo velikih nakupov odpadnega blaga.

Se konkurenca loteva z višjimi odkupnimi cenami tudi takšnih podjetij, s katerimi imate sklenjene letne pogodbe?

Tudi. Letos smo že imeli en večji primer takšne nelojalne konkurence.

Kaj je po vašem mnenju največji problem poslovalnice?

Mislim, da ne moremo govoriti o velikih problemih, ko pa plan uresničujemo. Naša lanska bilanca je bila ugodna. Tudi letošnja polletna bilanca, upam, bo ugodna. Zame je največji problem, čeprav ni tako velik, da bi se tresel pred njim, nelojalna konkurenca. Pametno bi bilo, če bi se lotili reševanja tega problema.

Zanimalo me je tudi, kakšni so odnosi v kolektivu poslovalnice in odgovoril mi je, da še kar v redu. Malo nas je in se lahko pogovorimo o vsaki zadevi. Nimamo niti problemov pri nadomeščanju, če kdo zbolí ali gre na dopust, saj smo skoraj vsi usposobljeni za vsako delo, je povedal.

Ste vi zadovoljni s svojim delom?

Kar zadeva delo, se nimam kaj pritoževati. Delo je vezano na terenske obhode in to je do določene mere nevarno. Nevarno je na cesti in pri ogledovanju določenih vrst odpadnega npr. gradbenega materiala.

Živite v Mariboru?

Da. Lani sem dobil stanovanje tu, na Podbrežju. Stanovanje sta sofinancirali podjetji DINOS in STAVBAR, kjer dela moja žena. Nekaj sva prihranila tudi sama.

Moja naslednja sogovornica je bila Anica ZUPAN, ki je že 17. leto bla-

Anica ZUPAN, blagajničarka

gajničarka v mariborski poslovalnici. Svoje delo ima zelo rada, že zato, ker ga toliko časa opravlja.

Po njeni oceni vladajo v kolektivu zelo dobri odnosi, vsaj zaenkrat.

Doma Anica gospodinja. Sin in hčerka sta že poročena. Mož je invalidsko upokojen in doma pomaga kolikor more.

Na dopust gresta z možem na Debeli rtič, kjer ima Uprava javne varnosti svoje počitniške kapacitete. Tam mož dobi svoje nekdanje kolege. V njihovi družbi se najbolje počuti.

Z Anico ZUPAN dela v isti pisarni tudi Karolina SENČAR, in ona je bila moja naslednja sogovornica. Karolina je glavna blagajničarka. Vodi glavno blagajno, daje akontacije itd. Letos bo 9 let, odkar je pri nas in sicer avgusta meseca. Pravi, da se tu zelo dobro počuti, da je zelo zadovoljna, da ne rečem srečna. Pohvalila je tudi medsebojne

Karolina SENČAR, glavna blagajničarka

odnose v poslovalnici pa tudi odnose z delavci vodstva TOZD POS in delovne organizacije v Ljubljani.

Karolina Senčar je iz Krapine. Poročena je v Mariboru, vendar gresta z možem vsak teden domov, k njenim staršem. Je edinka in tako navezana na starše, ki so že v visokih letih, da bi se vsak dan odpejljalja k njim, če bi bil bencin bolj poceni. Krapina je kakšnih 50 km od Maribora.

Na dopust gresta vedno za nekaj časa na morje zaradi njenega zdravja, preostanek dopusta pa vedno preživita v Krapini.

Tudi tovarišico Senčarjevo sem vprašal, če ima kakšno posebno željo ali problem, pri katerem bi ji lahko Dinos pomagal.

Povedala je, da si gradita v Krapini hišo in da ji je pri tem Dinos že veliko pomagal. Tega se z veliko hvaležnostjo spominja. Hiša pa še ni gotova, zato ji to predstavlja še vedno odprto vprašanje.

Karel LEŠNJAK, strojnik

Ze drugič sem zapustil pisarniške prostore in šel na skladišče med ostale delavce poslovalnice. Pri garažah sem pri viličarju dobil Karla LEŠNJAKA, ki je pri nas četrto leto, kot strojnik, na 6 in poltonskem viličarju in dvigalu MAC 20. Dela, kjer ga potrebujejo.

Na vprašanje, kako je zadovoljen z delom, je rekel, da zelo, s plačo pa za silo. Odnosi so tovariški, je povedal, čeprav pride tudi do problemov, ki pa jih sami rešijo.

Lešnjak je dan pred razgovorom z menoj dobil novo stanovanje. Sreča mu je kar sijala z obraza.

Stanovanje je dobila žena pri Splošni bolnici v Mariboru, Dinos pa ga je sofinanciral.

Karel Lešnjak je bil rojen v Velikih Laščah. Žena Julijana je iz Slovenskih goric. Imata 4 otroke. Dragica ima 23 let, Vojko 22, Cvetka 20, najmlajša hčerka pa ima 13 let. Dragica je že poročena.

Lešnjakov »šef« je Franc KOLOŠA. Dobro se ga spominjam, saj je že 19 let pri Dinosu, toda žal, tisti dan ga nisem mogel dobiti, da bi se kaj pogovorila. Z ozirom na to, da je bil vedno dober delavec, bi mi gotovo vedel marsikaj zanimivega povedati.

Franc Kološa je zdaj vodja strojne garaže, odgovoren za nemoteno delo strojnih naprav in prevoznih sredstev.

Franc Kološa je tudi vzdrževalec mariborskega strojnega parka, saj se je v svoji dolgoletni praksi, kot sofer, tako usposobil na področju mehanike, da se loti vsake okvare in jo včasih reši tudi z izvirnimi rešitvami. V samohodno dvigalo MAC je npr. vgradil drugačen močnejši stroj — motor in ga, kljub amortiziranosti, usposobil za nadaljnje delo. To je bilo podobno novatorstvu, pa je letos dobil nagrado iz Dinosovega novatorskega sklada. Nagrada je znašala 300.000 starih dinarjev. Čestitamo!

Na dvorišču sem srečal tudi Viktorja ŠTIHA, soferja, ki je že 18. leto pri nas. Na vprašanje, kako je kaj, je potožil, da v zvezi z novimi določili v novih samoupravnih aktih delovne organizacije in TOZD marsikaj ni dovolj pojasnjena. Konkretno je imel v mislih zadnji sporazum o normativih.

Pojasnjevanje samoupravnih aktov je gotovo izredne važnosti in gotovo je res tudi to, da ga najlažje pojasnjuje tisti, ki je sodeloval pri njegovem sestavljanju. Tisti najbolj ve, zakaj je neka rešitev taka in ne drugačna. Težnja Mariborčanov, da bi važnejše sporazume tolmačili delavci skupnih služb delovne organizacije, tisti, ki so sodelovali pri sestavljanju le-teh, se mi je zato zdela upravičena.

Glede medsebojnih odnosov mi je tovariš Štih rekel, da so v redu, da pa bi lahko bili še boljši. Poklic so-

Nakladalec MAC 20

ferja je, po njegovem mišljenju, pri Dinosu premalo cenjen.

Potem sem šel k Francu SENEKOVIČU, ki je prevzemalec blaga na skladišču. V njegov delokrog spada odkup in prodaja blaga na drobno. Senekovič je prevzemalec 10 let in 3 mesece, in toliko časa je tudi pri nas.

Kakšen je vaš pogled na naše 10-letno delo, sem ga vprašal in odgovoril mi je, da je kar zadovoljen. Z železom rad dela ker je star avtomobilist, kot je rekel. Tudi njegovo delo ni brez nevarnosti. Dvakrat je že dobil kilo, enkrat je tako nerodno stopil, drugič pa je dvignil težak kos železa. Obakrat je bil operiran, toda zdaj ga to boli in boji se, če bo lahko zdržal do upokojitve na tem

delovnem mestu. Ima samo 28 let priznane delovne dobe.

Koliko imate dnevno povprečno strank?

Okrog 50.

Tudi njega sem vprašal za odnose v kolektivu in povedal mi je, da so se zadnja leta zelo izboljšali, zlasti s prihodom tovariša Kušarja za poslovodjo.

Kaj je po vašem mnenju, tov. Senekovič, največji problem skladišča?

Večja kapaciteta stiskalnice za pločevino. RIKO stiskalnica je kar naprej v okvari, poleg tega pa ima premajhno odprtino. Vanjo se lahko zmečejo le manjši kosi. Tudi bolj zaostreno sortiranje imam za problem skladišča.

Tovariš Senekovič, kako živite doma?

Zdaj se je že malo uredilo. Otroci so prišli do kruha. Najstarejša hčerka je v Ljubljani končala pravo, ena je vzgojiteljica, vendar dela kot uradnica, tretja pa je profesorica televadbe v Mariboru. Prva je Slavica, druga je Alenka, tretja pa Franja.

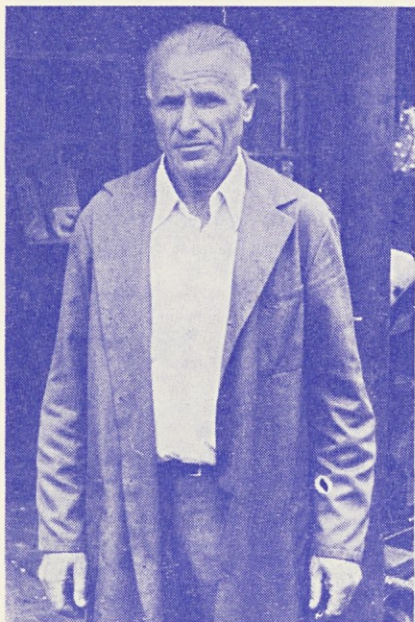
Nisem vas vprašal, kakšne težave imate pri odkupu, če jih sploh imate? Mi lahko poveste kaj o tem?

Nimam težav, razen z Romi. Zadnji čas so kar navalili in vedno hočejo kaj podtakniti. V aluminij vdelažo kamne, da je težji. Tehtam vpriču njih, vendar oporekajo kazalcu tehtnice. Trdijo, da je več kot kaže tehtnica in so pri tem zelo nasilni. Na dan pripeljejo do 5 kombijev odpadnega blaga, železa. Naberejo ga v jamah, kjer se odlagajo smeti, nekaj pa ga zberejo pri kmetih. Teh 5 kombijev ima ena sama velika družina Romov.

Nadaljevanje na 10. str.

Paketi stiskalnice RIKO. V ozadju prastare škarje

Franc SENEKOVIČ, prevzemalec blaga

Nadaljevanje z 9. str.

Na kamion je papir nakladala Marija ŠIJANEC, ki je skladiščna delavka in pri nas že 24 let. Osemnajst let je bila kurirka.

Marijo sem najprej vprašal za zdravje in povedala mi je, da je še kar, čeprav je bila že dvakrat operirana. V odgovor o tem, če je delo težko pa je dejala, da je pač »tak«. Za kurirko je bila že preveč v letih pa so jo zadolžili za vrtnarico zelenic, ki so pred upravo poslovalnice. Tako je postala skladiščna delavka, ki skrbi tudi za zelenice in okrasno grmičevje v krogu skladišča.

V skladišču dela tudi njen mož Stanko. Tudi on je že 24 let pri nas. Sedaj dela pri stiskalnici RIKO.

Živita v Mariboru, imata pa 4 otroke. Vsi so že pri svojem kruhu, kot se reče. Vsi štirje otroci so — hčere. Marija in Stanko Šijanec sta svojo 24-letnico praznovala letos. Marija julija meseca, Stanko pa avgusta. ČESTITAMO!

Tako se je končal obisk delavcev mariborske poslovalnice, katerim se najlepše zahvaljujem za razumevanje in za razgovor, ko sem jih motil pri delu.

Ko sva s tovarišem Jančičem, zaradi pozne opoldanske ure hitro vozila nazaj v Ljubljano, me je skrbelo le še to, kako bom prišel do tovariša Kušarja, da bi to reportažo končal, kakor sem si jo zamislil.

S poslovdjem poslovalnice Maribor, Ivanom Kušarjem sem govoril nekoliko dni kasneje, ko je prišel v Ljubljano na seminarski sestanek o rezultatih polletne bilance delovne organizacije oziroma njenih TOZD. Najprej sem ga vprašal za njegove osebne podatke.

Ivan Kušar je začel združevati svoje delo z drugimi delavci v naši delovni organizaciji leta 1975, februarja meseca. Ima 18 let delovnih izkušenj. Pred zaposlitvijo v Dinosu je bil zaposlen v Jeklotehni Maribor, na delovnem mestu pomočnika vodje sektorja črne metalurgije. Na tem delovnem mestu je izredno veliko poslovno sodeloval z Dinom, posebno s komercialno in komercialnim birojem. Obojestranski promet, ki je bil približno 50 : 50, je leta 1974 znašal okrog 30 milijonov dinarjev.

Je bil prehod v našo delovno organizacijo težak, mislim glede dela, vodenja poslovalnice je bilo eno mojih prvih vprašanj!

Začetek ni bil brez težav. Delovne navade, način dela se je nekoliko razlikoval od dela in življenja v Jeklotehni.

In kako je danes?

Določene težave še obstajajo. Tako imamo npr. po sistematizaciji zasedena vsa delovna mesta, vendar morajo poedinci opravljati več delovnih opravil, ki ne spadajo v njihov delokrog. Resno razmišljamo o novem delovnem mestu oziroma opravilu, ki bi zajemal obračunavanje avtoparka in spremljal delovna opravila po novih normativih. Morda bi za to delo potreboval pomočnika skladiščnika, ki bi obenem razbremenil skladiščnika, da bi se ta lažje posvetil svojim specifičnim nalogam.

Kako je z mehanizacijo na vašem skladišču? O tem sem slišal veliko negotovanj.

Res ne moremo biti z njo zadovoljni. Za skladišče v Mariboru nikakor ni dovolj ena stiskalnica tipa RIKO. Rešitev je v novi popolnejši stiskalnici, ki bo imela tudi večjo kapaciteto.

Osebo sem prepričan, da bomo morali kmalu nabaviti prevozno stiskalnico na DIESEL pogon. Služila naj bi za potrebe celotne TOZD oziroma pri nas, za potrebe dislociranih skladišč, v Murski Soboti, Lendavi, Dravogradu in drugje. S takšno stiskalnico bi se izognili tudi velikim stroškom transportiranja rinfuzne pločevine do stiskalnic.

V investicijski program, za leto 1978 je na naš predlog vključena nabava škarij za železo in dvigalo MAC-40. Škarje tipa ALIGATOR, proizvod Železarne Ravne, so nam že zagotovljene, odprto pa je vprašanje dvigala, ker ga je potrebno uvoziti iz Italije.

Kako pa je s sedanjo lokacijo skladišča v Mariboru oziroma z novo lokacijo. Je kaj novega po tem vprašanju?

Nas ne tare samo problem skladišča v Mariboru. Glede lokacije so problematična tudi nekatera druga naša skladišča. Prostor kjer imamo

sedaj skladišče v Mariboru, to je na Ledini, je že urbanistično razdelan, kot se reče, in v tej razdelavi našega skladišča ni več. Umakniti se mora nadaljnji izgradnji mariborskega STTC (Skladiščna trgovska transportna cona), nadalje novemu skladišču Jeklotehne, še najbolj pa gradnji kontejnerskega terminala in aranžiranih tirov Železniško transportnega podjetja Maribor. Kam se jim bomo morali umakniti še ni dokončno rešeno.

Podoben primer smo imeli v Lendavi, kjer je že za nami nakup zemljišča v novi lendavski industrijski coni za izgradnjo našega novega skladišča. V izdelavi je tudi projektni načrt. Gradnja novega skladišča v Lendavi je ekonomsko upravičena, ker se lendavska industrija hitro razvija.

Nič drugače ni v Gornji Radgoni, kjer bi morali z gradnjo novega skladišča začeti drugo leto. Sedanja lokacija skladišča je ogrožena zaradi gradnje družbenih stanovanj. Začetni razgovori na občini so bili že opravljeni.

Kako pa je s skladišči v Murski Soboti, Dravogradu in Ptujju?

Marija ŠIJANEC, skladiščna delavka

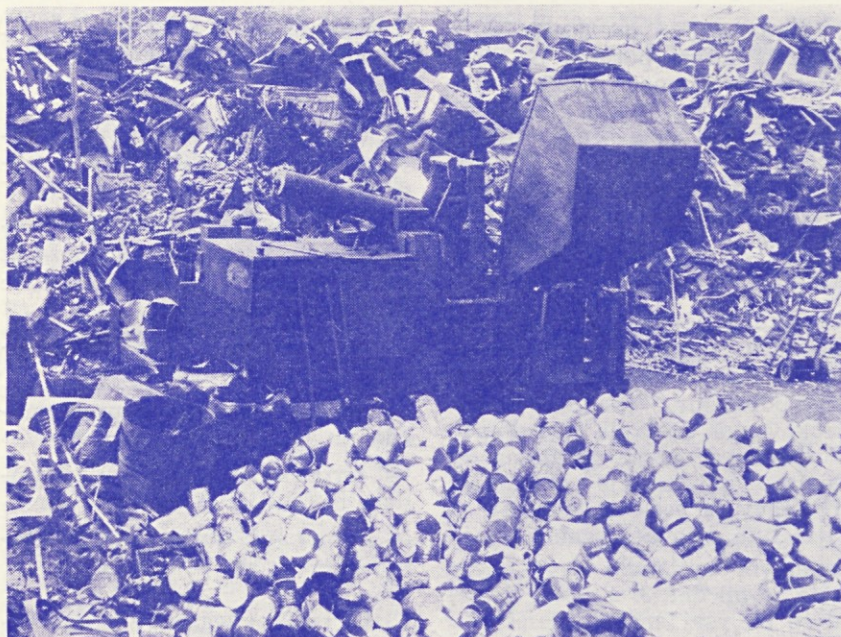
Mislim, da do takšnih primerov v teh treh naših skladiščih, v doglednem času, še ne bo prišlo.

Tovariš Kušar, bi nam spregovorili še o poslovnih rezultatih poslovalnice?

Naš blagovni finančni promet je dober, vendar moram povedati, da ga težko dosegamo. Najtežje dosegamo planirano razliko v ceni in pri tem moram opozoriti na to, da smo z vsemi našimi skladišči locirani na domicilnem območju edine slovenske branžne in konkurenčne delovne organizacije.

V prvem polletu letos smo dosegli naslednje rezultate: Sekundarnih surovin smo prodali 10.973 ton, v vrednosti 22.228.424 din, kar je 5 odstotkov več kot smo planirali. Repromateriala smo prodali 2133 ton v vrednosti 18.343.349 din, kar je 6 odstotkov nad planom.

Skupne razlike v ceni smo dosegli za 10.098.746 din. Razlika predstavlja 25 odstotkov doseženega vrednostnega prometa, vendar predstavlja le 84 odstotkov planirane razlike. Ta podatek nas opravičuje, da iščemo za razliko v ceni popravke letnega plana.

Stiskalnica RIKO čaka na popravilo

Koliko je naša poslovalnica uspešna naj prikažem s podatki iz leta 1974. Količinski promet je bil tedaj 17.010 ton, vrednostni pa 23.478.891,94 din. Po doseženi realizaciji v prvem polletju pa letos pričakujemo 26.000 ton količinskega prometa v vrednosti 80.000.000 din.

Ta uspeh je rezultat prizadevanj celotnega kolektiva skladišča Maribor, ki se prizadevno ukvarja tudi z repromaterialom. Seveda pa je takšen rezultat tudi zasluga dislociranih skladišč, ki so v stalnem porastu s prometom.

Tovariš Kušar, kje živite z družino?

V Lovrencu na Pohorju, kjer imamo svojo hišo. Gradnjo hiše smo končali s kreditom, ki sem ga dobil pri Dinosu. Za to pomoč sem delovni organizaciji zelo hvaležen. Moja družina šteje 4 člane. Sin Vojko je v 18. letu, hčerka Zdenka pa ima 13 let. Vojko sedaj hodi v mariborsko gimnazijo. Je dober študent.

Imate kakšnega »konjička«?

Včasih sem se precej ukvarjal z glasbo. Igral sem več instrumentov. Sedaj še včasih zaigram z brati. Redno ne igram več, pač pa pojem

v pevskem zboru »Gozdar« iz Lovrenca.

Kušar mi je povedal, da je bil član tega zbora še predno je šel k vojakom, po vojaščini pa je članstvo za nekaj časa prekinil. Ovirala ga je služba. Zdaj zopet redno vadi in sicer že 3 leta.

Bi nam hoteli povadati še kaj, o čemer se nisva pogovarjala, sem drezal v njega.

Pri Dinosu sem prosil štipendijo za sina, je rekel, pa so me napotili na občino. Sin ima bronasto in sre-

Med razgovorom je tovariš Kušar omenil tudi vaje civilne zaščite. O čem takem še nisem nikoli poročal pa sem ga prosil, da nam o tem pove kaj več.

Sem vodja obrambnega načrta poslovalnice, in zato sem si omislil vaje civilne zaščite. CZ vodi tovariš Senekovič in samo njemu sem povedal, da bomo imeli vajo. Ob 14. uri so vsi delavci odšli domov, ob 15. uri pa smo za njimi, na njihove naslove odnesli pismene vpoklice, pozive, na vaje. Prvi so prišli že čez 15 minut, do 16. ure pa so prišli nazaj v glavnem vsi. Prišli so tudi delavci, ki stanujejo zelo daleč. Nekateri so sicer prišli z zamudo, toda prišli so. Ocenjujem, da so delavci vzeli vajo resno, je pohvalil in nadaljeval. Potem smo v skladišču inprovizirali ogenj. Poveljnik gasilske čete je tovariš Vadlja in pod njegovim vodstvom je četa ogenj hitro pogasila. To vajo smo povezali s poučevanjem o uporabi hidrantov in o ravnanju z gasilskimi cevmi. Na kraju smo aktivirali tudi gasilni aparat s prahom, za gašenje mastnih snovi, da so vsi videli kako se z njim upravlja in kako deluje.

Ali so delavci kaj negodovali zaradi vaje?

Prav o tem sem jih spraševal, ko je bilo konec vaje. Lahko bi rekel, da so bili bolj zadovoljni kot ne, čeprav smo jih zmotili pri kosilu, pri počitku ali kakšnem drugem opravilu.

Tako sem reportažo o mariborski poslovalnici končal v Ljubljani. Vsem se še enkrat zahvaljujem za sodelovanje.

Stane Koman

Najhujša sodba je sodba brez sodnika.

N. N.

Najbolj polne ječe so tam, kjer sodijo brez sodnika.

N. N.

Kdor si z lažjo utira pot, mora računati s tem, da bo naletel na oviro, ki jo bo postavila resnica.

DREISER

Glasilo Dinos izdaja DO DINOS Ljubljana, Parmova 33, v 560 izvodih.

Glasilo ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik je Stane Mancini. Tehnični urednik Stane Koman.

Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.

Tisk tiskarna Tone Tomšič Ljubljana.

Obisk predstavnikov firme Dell'orco & Villani

V TOZD Regeneracija tekstilnih odpadkov razmišljamo o perspektivnejšem proizvodnem programu, ki bi pomenil finaliziranje naših izdelkov v izdelke za končnega potrošnika ali izdelke, ki predstavljajo reprodukcijski material netekstilne ali tekstilne industrije.

V prvi fazi prehoda na nov proizvodni program je potrebno temeljito raziskati tržišče, ugotoviti tehnološke možnosti ter izdelati predkalkulacije. S cirkularnim dopisom proizvajalcem strojne opreme smo želeli dobiti čim več informacij o tehnoloških možnostih predelave tekstilnih odpadkov v različne uporabne sekundarne surovine oziroma tekstilne izdelke. Izmed mnogih proizvajalcev, ki so se nam javili ali so nas obiskali, se tudi predstavniki firme Dell'Orco & Villani iz Italije. To firmo omenjamo predvsem zaradi tega, ker imamo v TO Bohova trgalni stroj prav od tega proizvajalca. Poleg klasičnih trgalnih strojev proizvajajo danes najmodernejšo linijo za predelavo tekstilnih odpadkov, iz katere izhajajo izdelki, ki jih uvrščamo med netkane tekstilne izdelke. Proizvodne linije so avtomatizirane in delujejo po polkontinuiranem principu.

Predstavniki te firme so ob svojem obisku konec meseca maja opravili tudi popolno kontrolo stanja obstoječega trgalca v TO Bohova, ocenili vzdrževanje stroja in dali nekatere predloge popravil ter način vzdrževanja. Kontrolni stroja je prisostvoval vzdrževalec tov. Španinger, ki je po pregledu stroja izdelal zapisnik pregleda stroja z vnešenimi pripombami in predlogi.

Ugotovljeno je bilo, da je stroj v povprečno dobrem stanju, potrebno pa je zamenjati nekaj manjših strojnih delov. Nekatere dele smo že naročili v Italiji, žično oblogo trgalnega valjčka pa bomo nabavili na jugoslovanskem tržišču in

jo zamenjali sami oziroma s pomočjo neke domače tekstilne proizvodne organizacije. Izkazalo se je, da so široki poslovni stiki vedno koristni tako za

pridobitev izkušenj za tekoče delo, kot tudi za pridobitev spoznanj za naše bodoče delo.

Stanislav Pesjak

Ustanovitev strokovnega sveta v TOZD Regeneracija tekstilnih odpadkov

Z reorganizacijo po TOZD se je pokazala nujna potreba po ustanovitvi strokovnega sveta, preko katerega naj bi tekla glavna nit koordinacije dela med obema tekstilnima obratoma v Ljubljani in Bohovi. Strokovni svet ni formalna potreba nove organizacije, pač pa potreba obeh obratov, ki želita poslovati skladno, z istimi interesi.

Konstituiranje TOZD je dalo vse pogoje za ustanovitev strokovnega sveta TOZD Regeneracija tekstilnih odpadkov. Glavna naloga strokovnega sveta je koordinacija dela med obema obratoma ter teamsko oblikovanje strokovnih predlogov za poslovanje TOZD in s tem tudi delovne organizacije.

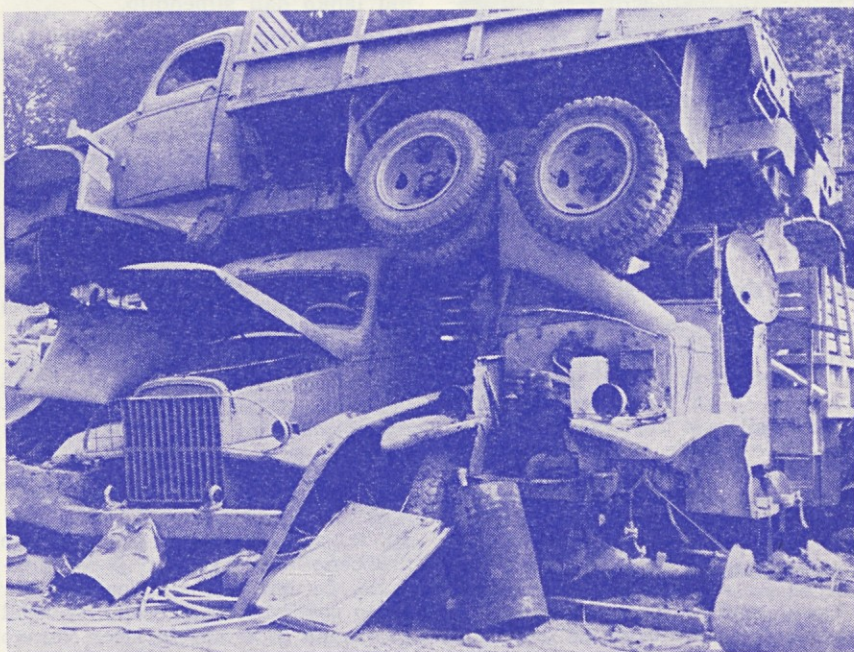
Ustanovni sestanek strokovnega sveta je bil dne 3. 4. 1978. Sestajal se bo vsaj enkrat mesečno v sestavi: direktor TOZD, obratovodja obeh obratov, vodje komercialnih poslov obeh obratov, stalno vabljeni direktor DO in vodja fakturnega oddelka ter po potrebi ostali strokovni sodelavci.

V dosedanjem času so bile obravnavane v glavnem naslednje teme:

- Ocena poslovanja v predhodnem obdobju in načrti dela za naslednje obdobje,
- problematika dosedanjega proizvodnega programa in možnost preusmeritve v nove proizvodne programe,
- povezovanje s proizvodnjo sorodne tekstilne dejavnosti,
- splošna komercialna problematika in načrt dela,
- formiranje novih cen sekundarnim tekstilnim izdelkom ter
- obravnava samoupravnih sporazumov in pravilnikov.

Člani strokovnega sveta ugotavljamo, da je sestajanje potrebno in koristno. Preprečuje nastajanje nesporazumov, pomanjkljivosti in omogoča doseganje boljših delovnih rezultatov.

S. P.

Odpisani čakajo na razrez (v Mariboru)

NAŠI DELAVCI NA LETNEM ODDIHU

Ko sem prišel v Savudrijo, je bil lep, sončen dan. Mislim, da je to potrebno poudariti, kajti v notranjosti Slovenije, ali pa npr. v Ljubljani, je skoraj neprestano deževalo, vsaj do tedaj.

Najprej sem seveda obiskal Miha Štebeta, upravnika naših počitniških hišic in prikolic v Savudriji. To je bilo na prvi dan letošnje tretje izmene dopustnikov — Dinosovih delavcev.

Lepo sva se pozdravila in začela razgovor.

Moje prvo vprašanje, namenjeno njemu je bilo, kakšno imajo vreme v Savudriji in odgovoril mi je, da v glavnem lepo. V desetih dneh prejšnje izmene je samo trikrat padal dež in to le ponoči in le enkrat do 9. ure zjutraj. Sem pa tja je bila tudi kakšna kratkotrajna, toda res kratkotrajna ploha, sicer pa je sijalo sonce.

In kakšni so bili naši ljudje, ki so prišli sem na obisk?

V glavnem dobri. Sem pa tja pa se le najde kakšen sitnež, ki misli, da bi moralo biti vse boljše in lepše kot pri njem doma.

Pa je bilo kaj takih pripomb, ki so do neke mere upravičene?

Mislim, da so bile upravičene pripombe na kuhinjsko posodo, ki je v starih dveh počitniških hišicah oziroma stanovanjih že 12 let ena in ista, kolikor je je še. Njo bi bilo res treba zamenjati z novimi kompleti.

Zmotila naju je žena tov. Štebeta, ki je medtem že skuhala kavico in jo prinesla ven na ploščad, kjer sva se pogovarjala. Pa je res prijala tista kavica.

Potem sem zvedel, da bi bilo dobro, oziroma, da je nujno obnoviti tudi stranišča v obeh starih hišicah. To-likokrat so jih že brez uspeha popravljali, da takšno delo nima nobenega pomena. Tudi betonska tla

so lahko »gnila«. Vodovodni inštalater je bil mnenja, da je treba okoli odtoka razkopati in ponovno zabetonirati in potem tja montirati nove školjke.

To vse ni nič novega, vse je že zapisano v poročilih, najmanj dvakrat, samo v Ljubljani se še niso odločili... je povedal Štebe.

Ko sva se pogovarjala, je ves čas poslušala tudi Štebetova vnučka Tanja. Na vprašanje, kje je doma, je vedela povedati, da v Ljubljani, ni pa se spomnila v kateri ulici. V zadregi je bila tudi z odgovorom na vprašanje, kaj dela tu, v Savudriji, ko sem jo vprašal, če se kaj kopa, je hitro potrdila in dodala, da ima v vodi »perutke«, take za na roke. Tovariš Štebe mi je potem povedal, da so bile za drugo izmeno meseca julija prijavitelne družine delavcev iz naslednjih naših poslovalnic: iz Ljubljane tri družine v hišicah in dve v prikolicah, iz Kranja ena družina, iz Novega mesta dve, iz Trbovelj ena, iz Celja ena, iz Nove Gorice ena in iz Maribora ena.

Že prvi dan so prišli vsi, razen ene družine iz Novega mesta. Skrbelo ga je, da se jim ni kaj zgodilo na poti ali že kar doma.

Naš prostor v Savudriji s petimi hišicami je izredno lepo vzdrževan. Takoj je opaziti lepo oblikovano zeleno ograjo, pokošeno travo in čistočo. Upravnik je bil zelo vesel, ko sem to ugotovil, poudaril pa je, da takšno vzdrževanje zahteva občasno precej napora.

Letos je začel s spomladanskimi deli vzdrževanja že 3. marca. Čistil, pometal in urejal je drevje in sploh okolico, kosil travo in zračil sobe. Seveda pa bi bilo samo eno zračenje premalo, zato je prišel zračiti tudi novembra in januarja meseca.

Angela ŠTEBE z vnučko Tanjo

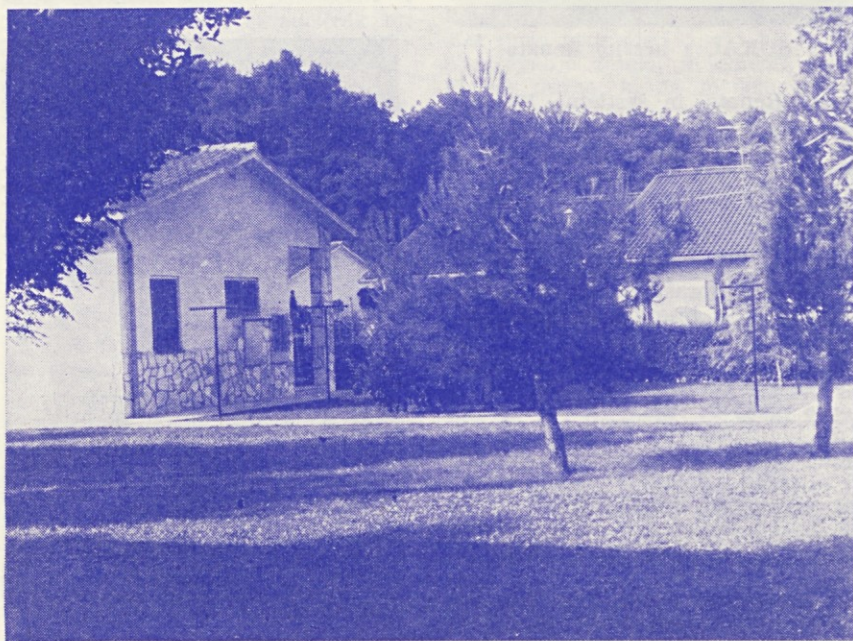
Letos je dal oprati vse zavese, drugo leto, oziroma v jeseni pa bo odpeljal v čistilnico na kemično čiščenje vse odeje.

Upravniku pri delu pomaga žena Angela. Pravzaprav mu gospodinja, da se mu ni treba hraniti v kakšni menzi ali v gostilni. Pri snemanju in ponovnem natikanju zavese mu je bila v nenadomestljivo pomoč, saj morata biti pri tem delu dva.

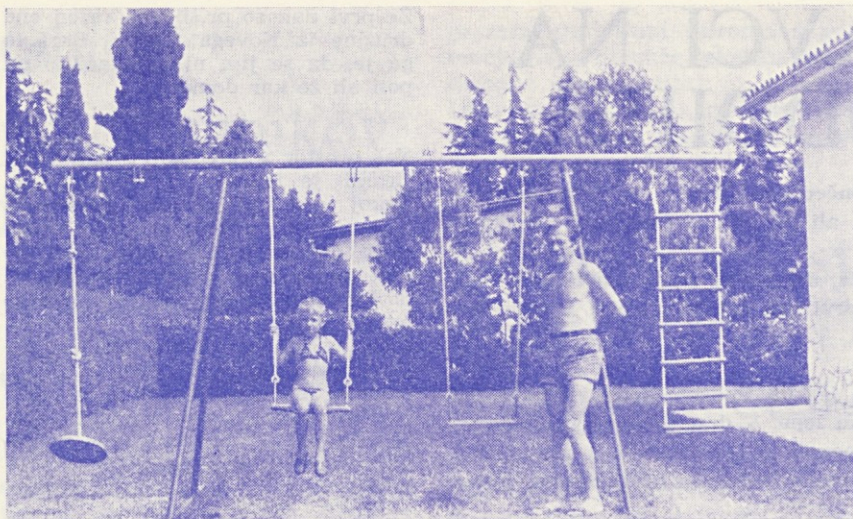
Spomnil sem se, da sva pred letom dni ugotavljala, kako majhno mesečno plačo dobi za delo upravnika, pa sem ga vprašal, če je to vprašanje še aktualno. Povedal je, da je rešeno in da je sedaj zadovoljen.

Potem sva se pogovarjala o tem, kaj vse se je letos popravljalo v hišicah ali kupilo novega. Dve kuhinjski pomivalni koriti so obnovili, zadnji leseni steni korita sta popolnoma strohneli in morali so jih zamenjati. Zadnje leto je v teh dveh kuhinjah neprijetno zaudarjalo in nihče ni mogel ugotoviti zakaj. Zaudarjala je gniloba, ki je razžirala lesene dele pomivalnih korit.

Med drugim mi je upravnik povedal tudi naslednjo zanimivost. Tako Nadaljevanje na 14. str.

Med našimi počitniškimi hišicami se razprostira čudovito vzdrževan travnik

Miha ŠTEBE z malo Tanjo

Nadaljevanje s 13. str.

kot vsako leto je bila tudi letos skupščina skupnosti počitniških, domov, ki stoje v območju Savudrije. Tudi na letošnji skupščini je on zastopal Dinos. Obravnavali so načrt za izgradnjo delavskega turističnega naselja s hišicami z enim ali več stanovanji. Izgradnjo tega naselja naj bi financirale organizacije tako; da bi že sedaj vplačale ležišča. Cena ležišča je 25 do 30 milijonov starih dinarjev. Okrog 35 delovnih organizacij se je že zanimalo za to gradnjo ali pa so že vplačale določeno število ležišč. K tej gradnji je še mogoče pristopiti.

Ali je Dinos interesent?

Na to vprašanje, ki sva si ga sama postavila, nisva vedela odgovora, izračunala pa sva, da je naših pet hišic s svojimi ležišči, po zgornji ceni vredno okrog ene milijarde dvesto milijonov starih dinarjev.

Razglabljala sva še naprej in ugotovila, da za eno družino potrebujemo najmanj 3 ležišča, za kar bi morali položiti 90 milijonov starih dinarjev. Za ta denar pa bi lahko na Pohorju zgradili prostore z ležišči za najmanj dve družini.

Letos je Dinos kupil tudi nekaj nove opreme za potrebe naših delavcev, ki bodo letovali v Savudriji. Upravnik mi je povedal, da so kupili dve novi vrtni mizi in 10 stolov, nadalje šest sončnih dežnikov za šest stanovanj v treh novejših hišicah in gugalnico za otroke.

Na terasi pred počitniškim stanovanjem v prvi stari hišici sem v prijetnem razpoloženju dobil številno družbo, ki me je brez predsodkov sprejela medse in mi ponudila dobre na mizici, vse od kavice, piva in piškotov oziroma doma spečenih rolad.

Ko sem se znašel in ugotovil, kdo dela pri Dinosu, kdo pa je sorodnik, sem začel razgovor.

Najprej se mi je predstavila Vera SOKAČ, ki dela na poslovalnici v Ljubljani. Tam je že 9 let referent za osebne podatke, k nam pa je pri-

šla iz Roga. Na vprašanje, če je bila že kdaj tu na dopustu, je odgovorila, da je letos že četrtič.

Tu, na oddihu je skupaj z možem Štefanom in dvema hčerama, deset-

Vera SOKAČ s hčerko Renato

letno Renato in šestletno Ksenijo. Ko sem vprašal, kje dela mož, se je vsa družba, ki je pazljivo poslušala, o čem se pogovarjava, zasmejala. To spraševanje se je zbranim zdelo nenavadno in morda podobno zaslíšanju, toda takoj smo zadevo rešili, ko sem ponovno povedal, da redno tako sprašujem, kadar delam reportažo ali intervju za naše Glasilo.

Na vprašanje, kako se jim tu dopade, sem dobil pozitiven odgovor, le lepšo plažo bi radi.

Oh, ta plaža!

Marsikatero »luknjno« bi lahko zasuli in teren z nekaj kamioni betona zravnali v prijetnejšo. Vprašanje pa je, če je to dopustno in kdo vse bi bil potem koristnik tistega dela plaže.

Ko sem govoril o tem, kako lepe počitniške hišice imamo in kako je lepo urejeno okrog njih, se je v razgovor vključil Zdravko ZORKO in

hudomušno pripomnil, da je to tu edino, kar ni podobno Dinosu. Seveda mu nisem dal takoj prav. Za primer, da je tudi kaj drugega še lepo pri našem podjetju, sem opozoril na nova skladišča, npr. v Novem mestu, v Konjicah, v Kranju. Ni se strinjal z menoj, češ, da so to, čeprav nova, že zastarela, nemoderne in premajhna skladišča. Iz njih seva klasična odpadovska mentaliteta, ne pa to, kar naša dejavnost danes dejansko je.

Močno sem se zamislil v te besede in za hip pomislil na to, kakšno garderobo in jedilnico bi npr. morali imeti naši delavci v novem skladišču. Recimo, da bi morala biti takšna kot laboratorij, čista, zračna, svetla, prostorna. No, Zdravko je najbrž mislil na kaj drugega, na moderno mehanizirano skladišče s perspektivo razvoja 10 do 20 let, podobno najsodobnejši tovarni predelovalne industrije.

Razgovor je postajal vse bolj resen in dobronameren. Predolg bi bil zapis o njem, če bi hoteli vse povedano zapisati. Bil pa je zanimiv, le škoda, da se ni odvijal npr. na delavskem svetu.

Nekaj časa smo se pogovarjali tudi o tem, ali ima Dinos dovolj počitniških kapacitet in pri tem omenili našo pohorsko hišico.

Se spominjaš, vprašanje je bilo namenjeno Zdravku Zorku, da smo pred mnogimi leti govorili o tem, da bi našo hišico na Pohorju in parcelo na kateri stoji, prodali?

Saj smo o tem govorili še lansko leto, je Zorko mirno odgovoril in dodal, da je vse, kar se takega danes prodaja — napaka.

V skupini z nami je bila tudi Zdenka KOVAČ, ki že 5 let dela na zbiralnici v Kolezijski ulici, v Ljubljani. Tam je blagajničarka in materialna knjigovodkinja. Na vprašanje, s kom je prišla sem na oddih, je povedala, da z možem Ivanom in

Zdenka KOVAČ (desno) s sestro Marijo.

s hčerko Simono, ki je stara dve leti in pol. Letos so tu že tretjič, ker jim je zelo všeč. Vprašal sem jo tudi, če jim takle oddih na morju naredi kakšne materialne težave; odgovorila mi je, da niti ne.

Pa vam je 10 dni dovolj? sem vprašal.

Več dni najbrž ne bi vzdržali, čeprav bi bila jaz rada tudi 20 dni, je odgovorila.

Zamotan odgovor, vendar ga je pojasnila s tem, ko je dejala, da bi jim za več dni zmanjkalo denarja. Zanimiva je bila ugotovitev, da že 3 leta 3 družine (Sokačeva, Kovačeva in Zorkova) letujejo skupaj, v Savudriji. V zvezi s to ugotovitvijo sem jih vprašal, kako se kaj zabavajo, kam gredo in kaj delajo zvečer.

Spet so se vsi zasmeli, nazadnje pa sem le dobil odgovor, da zvečer največkrat vržejo karte.

Omenil sem tudi kuho in vprašal, če možje kaj pri tem delu pomagajo. Pomagajo. V glavnem so »nabavni«, včasih pa kateri tudi kaj skuha. Lani so npr. one zjutraj pripravile, potem pa so odšle z otroki na morje, oni pa so potem skuhali kosilo. To je pripovedovala Zdenka in res ne vem, ali je to veljalo samo za njenega moža ali za vse tri.

Minka ZORKO je Zdravkova žena in ker njega trenutno ni bilo v bližini, sem se pogovarjal kar z njo. Povedala je, da so tu že devetih na letnem oddihu in da so zelo zadovoljni. Dela pri Merkurju, je rekla, ki ima lepo poslovno zgradbo, nima pa počitniških hišic. Tedaj se je vrnil v skupino Zdravko in takoj pripomnil, da je sramota, ker Dinos nima lastne poslovne zgradbe, oziroma lastnih poslovnih prostorov. Seveda sem ga popravil, da bo v kratkem rešeno tudi to vprašanje, on pa je dodal, da je tista stolpnica, v kateri bomo imeli svoje upravne prostore, zgrajena šele do polovice. Zdravko ZORKO je skladiščnik na ljubljanski poslovalnici in sicer že

Zdravko in Minka ZORKO s hčerko Barbaro

HOČEVARJEVA družina iz Novega mesta s Filipom Vrtačnikom (v sredini zgoraj)

7 let, medtem ko je pri Dinosu že veliko dalj časa.

Vprašal sem ga, s kom vse je tu na oddihu, misli sam na otroke in prosil, da jih našteje. Koliko jih je že? se je pošalil, žena pa: kolikor si jih naredil, bi rekla naša Liña.

No, s seboj imata obe hčerki, Bernarda je stara 16 let in je končala III. letnik na Poljanski gimnaziji, Karolina pa je stara 11 let in je letos končala 4. razred osnovne šole. Ker nas je bilo toliko skupaj, sem še vprašal, kaj mislijo o glasilu Dinos. Bili so enotnega mnenja, da je prav, ker ga imamo, samo, da predko izhaja. Zorko je tudi predlagal, da bi uvedli rubriko za izobraževanje. Na vprašanje, če imamo strokovnjake, ki bi polnili to rubriko, je Zorko odgovoril pozitivno. Kot prvo področje, ki naj bi ga izobraževanje zajelo, je omenil skladiščno službo, ki da jo zelo laično opravljamo. Zorko je bil sploh zelo zanimiv sogovornik, predvsem zato, ker nima, kot pravimo, dlake na jeziku. Kar mimogrede sva načela tudi vprašanje življenja delavcev po rednem delovnem času. Zadovoljstvo delavca, ki vpliva na storilnost in na voljo do dela, ni vedno ali samo v denarju, ki ga prejme za svoje delo. Z osebnimi dohodki delavec tako ali tako ni bil nikoli zadovoljen, ker so bili vedno manjši kot pa želje in hotenja, zato je treba nuditi še kaj drugega, da bi bilo zadovoljstvo večje ali sploh prisotno. Urejene počitniške kapacitete so že nekaj takega, razvedrilo pa je mogoče nuditi tudi v organiziranem športnem in kulturnem delovanju. Tako sva se dotaknila tudi delavskih športnih iger INOT, ki so bile prvič organizirane lansko leto in za katere je bilo rečeno, da bodo vsako leto, pa se je že letos nekaj zataknilo. Ne pri nas, temveč tam, v Beo-

gradu. V zvezi s temi igrami smo govorili o tekmovanjih, ki bi morala biti v okviru Dinosna med delavci posameznih poslovalnic, da bi se izvežbali in dostojno zastopali naše podjetje na zvezni prireditvi.

Da, morala bi biti, pa jih ni. V razgovoru s tovarišem Zorkom sem dobil vtis, da pri tem ne gre toliko za pomanjkanje organizatorja takšnih tekmovanj, kot za pomanjkanje sredstev, s katerimi bi se pokrivali stroški. Če je to res in če je kdo proti temu, da bi se sredstva trošila tudi v te namene, seveda pametno, potem tisti nima prav. To je kratkovidna politika, politika iz rok v usta, kot pravimo. Če ne bomo gojili pripadnosti podjetju, tudi ne bomo mogli računati na zavestno delovno disciplino, ki je pogoj dobrim delovnim rezultatom.

Potem sem obiskal HOČEVARJEVO družino iz Novega mesta.

Franc HOČEVAR, poslovodja iz Novega mesta, je povedal, da je tu z ženo Vido, 14-letnim sinom Francem, ki bo šel v kmetijsko šolo in 11-mesečnim sinčkom Ivanom. Tu, v Savudriji so že tretjič. Nove hišice in stanovanja v njih so jim izredno všeč. Takšna so kot stanovanje doma — v malem, je menil Franc Hočevlar. Dal je priznanje načrtovalcem prostorov.

Ker smo v prejšnji številki našega časopisa objavili reportažo, v kateri smo predstavili poslovalnico iz Novega mesta, me je zanimalo, kako so jo sprejeli. Reportaža je bila dobra, sem zvedel, le tisk Glasila je bil nemogoč. Težko se je bralo, ker je bila barva tiska presvetla in bleščača.

Z barvo v prejšnji številki smo ga res polomili, zapeljalo pa nas je to, Nadaljevanje na 16. str.

Nadaljevanje s 15. str.

da je v glavi nekaterih naših dokumentov naš emblema v prav taki oranžni barvi.

Potem sva se s tovarišem Hočevarjem precej časa pogovarjala o strojni opremi njihovega skladišča. Veliko je vedel povedati o tem, kateri stroji — nakladalci so dobri, kateri slabi in zakaj. Posebej sva razglabljala o strojnikih na stiskalnicah, ker se menda uveljavlja praksa, da je dovolj, če se za upravljanje stiskalnice delavec priuči.

Takole je to, napačno stališče, dokazoval Hočevar: da lahko voziš kamion, moraš napraviti šolo in izpite. Kamion stane 250.000.— din; stiskalnica kot je Arnold in podobne, imajo prav tako motorni pogon kot npr. avtomobili, le da so neprimerno dragocenejšje in stanejo 2,500.000.— dinarjev; in k temu stroju naj ne bi dali šolanega človeka?

Pri njih je strojnik Arnoldovke eden njihovih najboljših šoferjev kamiona.

Hočevar mi je tudi povedal, vsaj zame povsem novo in zelo zanimivo stvar in sicer, da obstaja pri Dinosu sklad za novatorstvo, iz katerega je njihov strojnik dobil 3000.— din nagrade. V ta sklad so po določenih kriterijih vložile sredstva nekatere poslovalnice, žal pa Hočevar ni vedel povedati, če je iz tega sklada dobil nagrado še kakšen drug delavec, katerega delo se lahko oceni ali primerja z novatorstvom.

Ker v prejšnji številki, pod sliko, na kateri nagradjeni strojnik stoji na platuju stiskalnice Arnold, nismo navedli imena, naj povem sedaj, da je to Stane Križan.

Hočevar je glede dela in nedela takšnega mnenja: če znamo nekoga, ki slabo dela, »nadreti«, dajmo tudi vsakega, ki dobro dela, posebej nagraditi.

S Francem Hočevarjem je zelo prijetno razglabljati o tem, kako dobro gospodariti. Zelo je razgledan in gospodarsko ter strokovno podučen. Naš gospodarski razvoj gre tako hitro naprej, da ga mi ne dohajamo. To velja tudi za gospodarstvo v Novem mestu in za našo tamkajšnjo poslovalnico, ki je bila grajena za perspektivo desetih let, pa je že tretje leto postala premajhna in zastarela. Srednjeročni in dolgoročni gospodarski načrti Novega mesta so takšni, da bo morala svoje mesto prepustiti boljšemu, če bo zaostala. Pravzaprav bo morala kaj kmalu stopiti v samoupravne odnose s tamkajšnjo industrijo na osnovi zakona o združenem delu in postati del nje same. V nasprotnem primeru bo to, kar poslovalnica dela sedaj, začela samostojno opravljati ena ali druga večja novomeška industrija, najprej pa seveda novomeška industrija motornih vozil.

Od novomeških dinosovcev sem šel h kranjskim. To je bila družina Jožice GRAJZAR, ki je bila v Savudriji z možem in sinom Milošem, starim devet let in ki bo šel jeseni

Jožica GRAJZER s sinom Milošem

v tretji razred osnovne šole. Sem, v Savudrijo so prišli letos že šestič. Pri Dinosu je Jožica že 26 let.

Z devetletnim Milošem sva imela najprej zanimiv razgovor o tem, kateri predmet v šoli ima najraje in obratno. Povedal je, da ga najbolj »matra« matematika, na vprašanje, kakšno oceno je dobil iz matematike, pa je povedal, da prav dobro. Kdo ve zakaj kljub temu ne mara matematike? Najraje pa ima slovenščino. Izven šole ima najraje smučanje, kolesarjenje in čebele.

Je že pravi čebelar, saj se pikov čebel nič več ne boji. Če ga čebela piči, hitro potegne želo ven, je povedal. Medu pa ne mara preveč. Očitno je bilo, da se tudi Grajzarjevimi počitnice v Savudriji dopadejo, pa sem Jožico prosil, da bi mi poskušala povedati zakaj. Težko ali čudno vprašanje. Jožica je takole odgovorila nanj:

»Kaj naj rečem, n'č, vseč mi je tle,

pa je!« No, potem je dodala: »Obala ni ravno primerna za otroke in bosonoge, podnebeje je dobro in slabo, kakršnega pač »narajmaš«, naše hišice pa so odlične...« Na vprašanje, kako preživlja večere, je odgovorila, da na sprehodih po bližnji okolici, včasih pa gredo tudi v Umag.

»V Umag se pa peljemo,« jo je popravil mož, za katerega je povedala, da tu, na dopustu, tudi pomaga pri kuhi. V glavnem dobavlja živila, včasih se pa tudi v kuhno vtakne, je rekla. Glavni obrok kuhajo opoldne, za kosilo.

V počitniškem stanovanju druge, starejše počitniške hišice, so za 10 dni prišli BITEŽNIKOV iz Nove Gorice. Pred stanovanjem, na terasi, sem dobil Marto Bitežnikovo in njenega moža Jožeta.

Kot dobri stari znanci smo bili veseli snidenja, potem pa smo začeli razgovor za naš časopis. Prišla sta sem s hčerkama Damjano in Klavdijo; obe bosta odslej študirali v Ljubljani. Damjana je na pedagoški akademiji, Klavdija pa se je vpisala na arhitekturo.

Med pogovorom sta pritekli obe in iz razgovora z mamicco Marto sem zaključil, da se je ena, verjetno je to bila Damjana, pravkar pripeljala z avtobusom iz Ljubljane, kjer je polagala izpite. Starše je zanimalo, kako ji je šlo, pa je odgovorila: »Ja, bomo vidli.«

Upaš, da je šlo, je zanimalo mamicco in ker ni dobila takojšnjega odgovora, je še vprašala, če je bilo težko. Vprašana je odkimala, nato pa še dodala: »Upam, da je šlo.«

Nato sem zvedel, da je polagala izpite iz psihologije. Dobila je vprašanje, ki se je nanašalo na nepravilen način vzgoje otrok. Na takšno vprašanje ni bila posebno priprav-

Marta in Jože BITEŽNIK

ljena, pa je v odkritosrčnem smehu povedala, da je odgovarjala kar iz »prakse«, na osnovi tega, kakšna je bila vzgoja pri njih doma. Vsi smo se smejali na ta račun.

Damjana in Klavdija

Bitežnikovi iz Nove Gorice so letos prišli petič letovat v naše počitniške hišice v Savudrijo, čeprav Marta dela pri Dinosu že 22 let. Ker imamo hišice v Savudriji že najmanj 12 let, me je zanimalo, kje so še letovali, če so. Odgovor je bil, da v naši počitniški hišici na Pohorju, in sicer štirikrat.

Za nas, ki živimo in delamo na Primorskem ali ob morju, je bila naša hišica na Pohorju izredno pomembna. Zelo radi smo šli tja na letni oddih, je povedala Marta.

Tudi mene je zanimalo, kako je danes s to hišico na Pohorju, pa sem kar njo vprašal, če ve. Ni vedela, povedala pa je, da obstajajo obljube o ponovni usposobitvi te hišice, potem pa je dodala, da so obljube že precej stare. Naj zapišem, da je Bitežnikovim zelo žal, ker nimajo več možnosti, da bi letovali na Pohorju.

Razgovor je potem tekkel o tem, kaj naj bi napravili s hišico na Pohorju. Stara je in v njej je lesena goba. Najbolj gospodarno bi ravnali, če bi jo porušili in na njenem mestu postavili sodobno montažno počitniško hišico, tako smo ugibali.

Potem smo ugibali tudi to, če imamo Dinosovci dovolj poguma za kaj takega in istočasno ugotavljali, da smo Slovenci precejšnji »cagavci«.

Še in še smo se pogovarjali o tem, dokler se nismo vrnili na temo, zaradi katere sem jih obiskal. Povedali so mi, da jim je tudi tu, v Savudriji zelo všeč, zlasti zato, ker imajo na razpolago tako rekoč celo stanovanje z vsem udobjem. Marta in Jože sta rekla, da se tu počutita — kot doma. To sem razumel v pozitivnem pomenu in takšna izjava je lepo priznanje Dinosovi »brigi« za počitnice svojih delavcev.

Potem sem obiskal 5-člansko BERIŠAJEVO družino iz Celja. Oba, mož in žena, Mohamed in Kristina BERIŠAJ, delata v poslovalnici v Celju, njuni otroci pa so: 11-letni Sandi, 9-letni Silvo in 6 in polletna Lidija. Mohamed je že petnajsto leto pri nas, Kristina pa štirinajsto.

Sem, v Savudrijo so letos prišli drugič. Prej nista niti vlagala prošenj za letovanje, najprej zato ne, ker so bili otroci premajhni, ko pa sta se preselila v blok, sta rabila denar za opremo stanovanja itd. Vedno je bilo kaj.

Kristina je bila steklarka, zdaj ko steklarski obrat stoji, pa z našo stiskalnico stiska papir v bale v AERO. Mohamed »delo pri vagi«, oziroma je prevzemalec blaga na skladišču v Celju. Leta 1973 ga je doletela nesreča pri delu. Litostrojska stiskalnica mu je odtrgala prste leve roke.

Med razgovorom je Mohamed sedel v bližini, vendar se ni oglašil. Samo poslušal je, kaj se z ženo Kristino pogovarjava. Žena ga je zato tudi malo »zbadla«, pa se je le zasmejal.

Kristina je povedala, da jim je tu, v Savudriji, zelo všeč, da ničesar ne pogrešajo. Zelo sta vesela, ker je počitniško stanovanje tako lepo opremljeno. Na vprašanje, kdo se ukvarja s kuhanjem, je odgovorila, da Mohamed nabavlja, ona pa kuha. Zaenkrat kuhajo trikrat, zjutraj, opoldne in zvečer, več zvečer kot opoldne. Kot drugim, sem tudi njim zaželel lepo vreme in odšel drugam.

Kristina in Mohamed BERIŠAJ

Najhujše maščevanje zadene tistega, ki je povedal resnico krivičniku v obraz.

RUSSEL

V savudrijskem avtocampu, ki je zelo blizu naših hišic, imamo štiri počitniške avtoprikolice z baldahini in z vso opremo za kuhanje. Vse prikolice, ki so zelo lepo razporejene, so zasedene. V eni izmed teh je bil tiste dni na oddihu tudi Djuro VOJIN s svojo družino. Z njim je bila žena Bosa in hčerka Milka. Djuro je šofer na ljubljanski poslovalnici, kjer mu teče že 29. leto. Na letni dopust v Savudrijo hodi skoraj redno, odkar imamo tu svoje počitniške prostore. Večkrat je bil na oddihu v hišicah, zdaj pa je že drugič v prikolici, kjer je tudi povsem zadovoljen, saj ima že odraslo hčerko.

Ko so prišli, je v prikolici manjkalo precej kuhinjske posode. Koliko je manjka, sta z ženo ugotovila, ko sta to, kar sta našla, primerjala s posodo, ki je bila v sosednji Dinosovi prikolici. To sta povedala upravniku, ki je del manjkajoče posode takoj nadoknadil.

Ko sem le vztrajal, da pove, če je opazil še kakšno pomanjkljivost, je rekel, da bi bilo dobro, če bi bila na tleh, pod baldahinom, kakšna stvar, s katero bi prekrili tla, da ne bi borovih iglic in zemlje nosili v prikolico. Potrdil sem mu, da ima prav, saj vem za primer, ko je podjetje nabavilo za pokrivanje tal pod baldahinom plastične 15-centimetrske perforirane kvadratke, ki se jih spne v tepih. S tem so zagotovili delavcem večjo udobnost in večjo čistočo v prikolicah.

Djura sem med drugim tudi vprašal, kje preživi ostale dneve dopusta, ker bo tu, tako kot drugi, le 10 dni. Povedal je, da bo šel od tu nazaj na delo za nekaj časa, potem pa bo šel verjetno domov, v svoj rojstni kraj. Ponavadi doma pomaga obrati slive. Doma je v Sanskem mostu. Tam ima sorodnike.

Kot sem že povedal, je Djuro šofer. Vozi kamion TAM, kontejner, s katerim zbira in prevažna na skladišče odpadno blago iz delovnih organizacij na območju Ljubljane.

Ali si zadovoljen s svojim delom? sem ga vprašal.

Sem in nisem, mi je odgovoril, potem pa razložil, zakaj ne. Djuro Vojin je namreč tudi sekretar osnovne organizacije komunistov v TOZD Priprava odpadnih surovin in Delovni skupnosti. V zvezi s to dolžnostjo mora večkrat na kakšen sestanek v delovnem času ali pa zaradi priprave na sestanek ne more na vožnjo. Njegov zaslužek je odvisen od prevoženih količin blaga. Odkar je sekretar, dobiva nižje osebne dohodke, ker ne more opravljati toliko in takšnih voženj, ki bi mu prinesle tak zaslužek kot prej. To je zaupal tudi članom organizacije na sestanku, ki je bil 10. julija letos. Organizacija je sprejela sklep, da je takšna posledica zaradi partijske funkcije nesprejemljiva in da se mora najti pravično rešitev.

Nadaljevanje na 18. str.

Djuro in Bosa VOJIN

Nadaljevanje s 17. str.

O razpravi in sklepih, sprejetih na omenjenem partijskem sestanku, sva se z Djurom veliko pogovarjala. Djuro ni bil prej še nikoli sekretar osnovne organizacije. Zdaj je prvič in zato sem ga vprašal, kako težka je ta funkcija.

Zame je težka, mi je odgovoril in nadaljeval: pripravljanje na sestanke mi ne jemlje veliko časa, pač pa moram sedaj več prebrati kot sem prej. Več moram tudi preštudirati. Na primer dopise ali okrožnice iz občinskega komiteja ali pa sklepe in resolucije višjih partijskih organov. Če tega ne bi delal, ne bi mogel voditi sestankov.

In kako si kot sekretar zadovoljen z aktivnostjo in disciplino članov osnovne organizacije, je bilo moje naslednje vprašanje.

Kdo ve kako nisem zadovoljen. O aktivnosti in disciplini smo tudi razpravljali na sestanku 10. julija. Sprejeli smo sklepe, ki ta vprašanja postavljajo na določeno ostrino.

Mi za delo sprejemamo programe tako, kot to zahteva občinski komitej in s te strani sem zadovoljen; toda za uresničitev sprejetih programov se ne zavzemajo vsi člani ZK z enako voljo, ali s tako odgovornostjo kot to zahtevajo od njih kongresni dokumenti.

Na omenjenem sestanku smo se dogovorili, da ne more ostati član ZK nobeden tistih, ki bo stal ob ures-

ničevanju nalog, zbranih v kongresnih dokumentih in določenih z našimi sklepi, ob strani. Večjo aktivnost in uspešnost kot od članov z nizko izobrazbo, bomo zahtevali od članov z visoko šolsko izobrazbo. Takih članov, ki samo plačajo članarino, ne potrebujemo. Tudi z udeležbo na sestankih osnovne organizacije ni mogoče biti zadovoljen. Vedno jih je preveč odsotnih, nekateri pa se niti ne opravičijo, je Djuro zavzeto poročal.

Potem sva razglabljala o tem, ali je dovolj to, da se opraviči in ugotovila, da marsikatero opravičilo sploh ni mogoče sprejeti kot opravičilo. Vzrok za izostanek mora biti resen in neodložljiv, sicer nima vrednosti opravičila. Če sporočiš npr. — mene ne bo na sestanek — imam neke opravke, to sploh ni opravičilo. Potem sva se pogovarjala o kritiziranju drugih. Drugega lahko kritiziraš, če boljše in več delaš kot kritizirani, je menil Djuro in mislim, da je imel presneto prav.

Tudi o tem sva se pogovarjala, da se aktivnost člana ZK sploh ne more meriti z rednim prihajanjem na partijske sestanke in s plačevanjem članarine. Merilo je aktivnost zunaj partijske organizacije v zvezi z nalogami, sprejetimi na partijskih kongresih, konferencah in sestankih.

Tu nekje sva končala najin zelo zanimiv, vendar prav nič počitniški razgovor.

Stane Koman

Dolga in težka je večsah pot resnice, da pokoplje laž.

JOSIP STRITAR

Ne veži zanke drugemu, da se ne bo zadržnila okrog tvoje vratu!

NAZOR

Na svetu so ljudje, ki jim je najvažnejše opravilo brskati po življenju sočloveka.

Z. KVEDROVA

Bolj kot roparja in požigalca se boj zavistneža.

I. TAVČAR

9. kongres Zveze sindikato Slovenije

V sindikalnem poročevalcu št. 11 so bili objavljeni osnutki dokumentov 9. kongresa Zveze sindikatov Slovenije. Objava vseh teh dokumentov ne pomeni, da je čas pred kongresom porabiti za neučinkovito prekladanje besed in izmišljanje novih stavčnih zvez za že znane aktualne naloge, ki smo jih že sprejeli in za katere vemo, da jih je treba uresničiti. Objavljeno je:

— Poročilo o delu Zveze sindikatov Slovenije med 8. in 9. kongresom.

— Naloge sindikatov Slovenije v razvoju samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov in političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

— Osnutek sklepov 9. kongresa ZSS in

— Statut Zveze sindikatov Slovenije.

Namen objave vseh teh dokumentov je spodbudil akcijo v vseh osnovnih organizacijah za oceno lastne aktivnosti in preverjanje svoje učinkovitosti v politični akciji. Posebej pomembni so zato tisti sestanki in delovni dogovori članov sindikata, ki ne zaključijo svoje aktivnosti s sprejemom velikih stališč, ampak dosledno preverjajo uresničevanje svojih stališč.

Življenje nenehno potrjuje, da je uspešna tista osnovna organizacija Zveze sindikatov, ki sproti analizira dosežene uspehe in težave v borbi za oblast delovnih ljudi in ki zna za nadaljnje akcije izrabiti tiste cilje za katere se zavzemajo delavci.

Le tako zastavljene naloge in priprave na kongrese lahko omogočijo, da bo letošnje kongresno leto hkrati tudi leto akcije.

Tone Plešec

OCENA DELA...

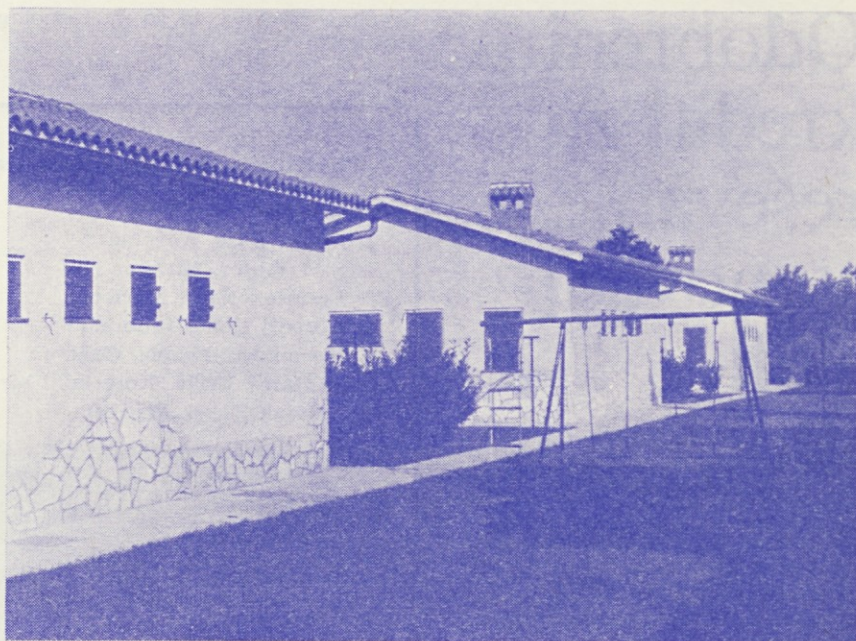
V okviru aktivnosti priprav na 9. kongres Zveze sindikatov Slovenije je bila tudi konferenca sindikata naše delovne organizacije. Konferenca sindikata ni organ nad osnovnimi organizacijami ker so te pri svojem delu popolnoma samostojne, je pa oblika dela, kjer se sporazumno dogovarjamo o vseh tistih nalogah, ki jih je potrebno enotno reševati, kajti naše osnovne organizacije so na različnih lokacijah v Sloveniji. Na osnovi ocene, ki so jo za svoje delo opravile osnovne organizacije sindikata, pri tem pa ocenile tudi delo konference, lahko ugotovimo, da je konferenca svoje delo opravila zadovoljivo. Prav zato lahko rečemo, da je bil sprejet program prilagajanja in uresničevanja zakona o združenem delu tudi uspešno izpolnjen. Sindikalne organizacije so se tudi zelo aktivno zavzemale za izpolnjevanje sprejetih obvez oziroma za izpolnjevanje sprejetega plana, večjo produktivnost, boljše gospodarjenje.

Ob tem pa ne zanikamo tudi slabosti. Teh se zavedamo, zato bomo našo aktivnost povečali. V pripravah na kongres bomo ocenili naše delo, in si postavili nadaljnje naloge.

P. T.

Organizacijo poslovnega združenja »INOT« uskladiti z zakonom o združenem delu

Temeljne organizacije združenega dela odločajo samostojno o združenju v različne oblike povezovanja. Namen je boljše informiranje o stanju na trgu, opredeljevanje ciljev in skupnih stališč do posameznih vprašanj, izboljšanje organizacije dela, specializacija, raziskovalna de-

Tri novejša hišice z novo gugalnico v Savudriji

javnost in drugo. Potreba po takem združevanju se je že pokazala pred leti, zato je bilo ustanovljeno poslovno združenje INOT. Kljub določenim slabostim v delu tega združenja je ugotovljeno, da so se globalna vprašanja reševala enotneje. Združenje je imelo stalno povezavo, tudi z zvezno gospodarsko zbornico in drugimi organi. Vse to so torej razlogi, da se je 18 dosedanjih članic tega poslovnega združenja odločilo, da se v skladu z zakonom o združenem delu organizira **Poslovna skupnost »INOT«**.

Imenovana je bila posebna komisija, ki je sestavila SAMOUPRAVNI SPORAZUM o združenju organizacij združenega dela za zbiranje, predelavo, dodelavo in promet s sekundarnimi surovinami v poslovno skupnost INOT. Sedež bo še naprej v Beogradu. Po daljši razpravi je bil končni tekst tega sporazuma tudi objavljen v posebni prilogi »strokovni dodatek« strokovno informativnega lista »SEKUNDARNE SIROVINE«, julija 1978.

V osnovnih določbah je določeno, da se organizacije združenega dela združijo v Poslovno skupnost organizacij združenega dela za zbiranje, predelavo, dodelavo in promet sekundarnih surovin »INOT« Beograd. Skrajšano: »Poslovna skupnost — INOT Beograd«.

Osnovni cilji tega združevanja so opredeljeni v 8. točkah:

- Razvoj in izboljšanje organizacije dela s sekundarnimi surovinami,
- Razvoj in izboljšanje obstoječe in uvajanje nove tehnologije,
- Samoupravno združevanje dela in sredstev članic na programu predelave odpadkov v sekundarne surovine in sodelovanje na programu skupnega plasmaja na področju izvoza,

— Povezovanje z industrijo koristnikov sekundarnih surovin na programu dolgoročnega plana in razvoja te dejavnosti,

— Samoupravno povezovanje članic z drugimi društvi in samoupravnimi organizacijami in organi na programu širših družbenih ciljev zaščite prirode in človekovega okolja, družbena akcija štednje, komunalna higiena,

— Dvig strokovnosti in idejno-politično usposabljanje delavcev v dejavnosti zbiranja sekundarnih surovin,

— Delo na družbenem priznanju dejavnosti,

— Delo na izdelavi enotnega programa razvoja dejavnosti.

Osnovne naloge so opredeljene v 26 točkah.

Medsebojni odnosi temeljijo na samoupravnih socialističnih osnovah, enakopravnosti, suverenosti, čistih ekonomskih odnosih, solidarnosti, medsebojnem zaupanju, konstruktivnem sodelovanju in vodenju enotne poslovne politike. Vsaka članica je dolžna voditi tako politiko, da ne bo s tem prizadejala interesa drugih članic ali poslovne skupnosti. Preprečevati dvojnost kapacitet, nelegalno konkurenco.

V nadaljevanju so določene pravice, pravni položaj, organi in njih pristojnost.

O predlogu se bodo odločili delavci na referendumu.

Delavski svet naše delovne organizacije je na svoji seji 21. junija 1978 sklenil, da naj bo referendum 5. septembra 1978. Do tega datuma je torej še dovolj časa za zbere delavcev, na katerih naj se vsi seznanijo s predlogom in dajo še morebitne predloge za dopolnitev sporazuma.

T. PLEŠEC

Odobreni krediti za reševanje stanovanjskih problemov

Delavski svet delovne organizacije DINOS je na svoji seji dne 31. 7. 78 med drugim razpravljal tudi o predlogu komisije delavskega sveta za vprašanja stanovanj dinosovih delavcev. S svojim sklepom je potrdil predlog komisije, poleg tega pa sprejel še nekaj dodatnih sklepov in sicer:

— da naj komisija ponovno obravnava vse primere prosilcev stanovanjskih kreditov, katerim je bil odobren nižji znesek od zaprosenega in potem sestavi dodatni predlog v okviru razpoložljivih sredstev,

— da morajo prosilci stanovanjskega kredita oziroma tisti, ki dobijo družbena stanovanja urediti svoje obveznosti določene s pravilnikom o dodeljevanju, še predno dobijo stanovanjsko pravico,

— da naj vsi, ki so že dobili družbena stanovanja in imajo še obveznosti do delovne organizacije, te ob-

Kreditna sredstva, ki so na razpolago v letu 1978, bodo dobili naslednji prosilci:

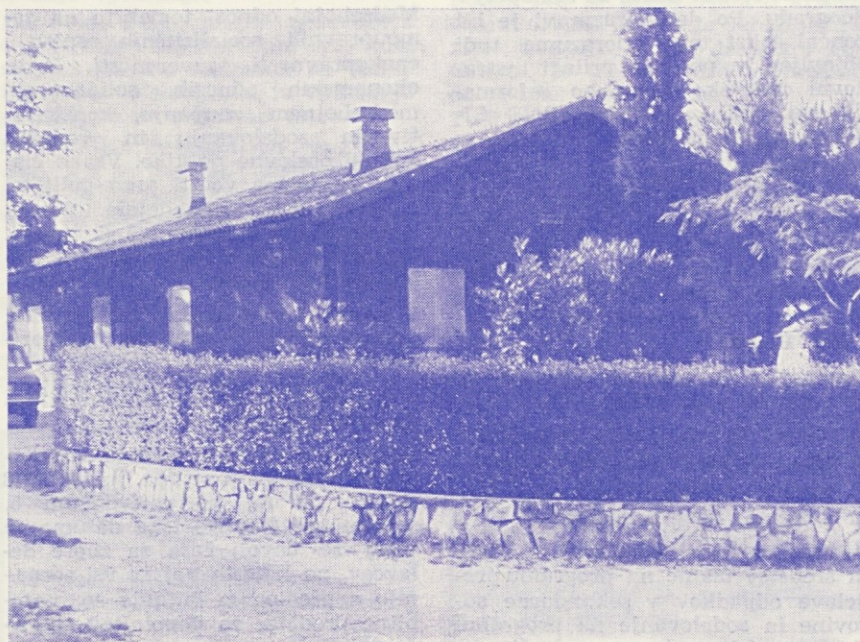
I. Za nakup oz. za sofinanciranje nakupa družbenih stanovanj:

	din
1. Novak Sašo, Kočevje	160.000
2. Štih Viktor, Maribor	260.000
3. Lozinšek Neža, Maribor	170.000
4. Kragulj Tone, Ljubljana	300.000
5. Marinkovič Nikola, Celje	300.000
6. Militarov Erika, Korecionalni biro, Šentvid	240.000
7. Lešnjak Karol, Maribor	320.000

II. Za kreditiranje stanovanjske izgradnje delavcev:

	din	odpl. rok leta
1. Hren Vlasta, Slovenske Konjice	100.000	19
2. Horvat Jože, Murska Sobota	200.000	19
3. Beranič Janez, Maribor	100.000	10
4. Repušič Jelka, Maribor	100.000	19
5. Grabrijan Peter, Kočevje	100.000	10
6. Ogorevc Nikolaj, Brežice	80.000	19
7. Duhanič Martin, Brežice	100.000	19
8. Gazvoda Martin, Novo mesto	150.000	19
9. Zadravec Rajmund, Celje	20.000	2
10. Puc Ljudmila, Slovenske Konjice	40.000	5
11. Hlebčar Franc, Kranj	140.000	19
12. Rahten Vlasta, Velenje	100.000	19
13. Viršček Andrej, TOZD POS	20.000	19
14. Krassnig Serafina, DSSS	50.000	10
15. Garič Marija, DSSS	50.000	10
16. Dremelj Angelca, TOZD POS	30.000	19
17. Rozina Marija, DSSS — iz SSP	60.000	10
18. Gostinčar Jože, Ljubljana — iz SSP	40.000	6
19. Mesić Kasim, Ljubljana	50.000	19

Obrestna mera za vse odobrene kredite znaša 4 %.

Ena prvih dveh počitniških hišic v Savudriji

veznosti izpolnijo čimprej oziroma do določenega časa,

— da naj komisija začne postopek za nadomestitev pravilnika s sporazumom, ki naj upošteva tudi načela sindikata in resolucije 8. kongresa ZK Slovenije o stanovanjskih vprašanjih delavcev.

Poleg teh sklepov je delavski svet sprejel tudi sklepe s katerimi delovna organizacija veže lastna sredstva za kreditiranje stanovanjske izgradnje pod novimi pogoji, ki jih nudi Ljubljanska banka.

Lažje skozi vesolje do zvezd kot na zemlji do človekovih pravic.

N. N.